

65 - 66

Handelingen

67 - 68 - 69

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990 - 1991

Vergaderingen van juli 1991

ACTUELE VRAGEN

ALGEMEEN WELZIJNSWERK

BELEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP INZAKE INTERNATIONALE CULTURELE
SAMENWERKING

BELEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP TEN AANZIEN VAN BRUSSEL-HOOFDSTAD
BOUWVERGUNNINGEN VOOR DE STORTPLAATSEN VAN TERHAGEN-RUMST EN BOOM
CULTUREEL AKKOORD TUSSEN VLAANDEREN EN ROEMENIE

DEMOGRAFISCHE TAKS EN VISIE BETREFFENDE HET TOEKOMSTIG BELEID IN
VLAANDEREN

ERKENNING EN SUBSIDIERING VAN NEDERLANDSTALIGE CULTURELE CENTRA

GOEDKEURING VAN INTERNATIONALE AKTEN

INSPECTIE EN PEDAGOGISCHE BEGELEIDINGSDIENSTEN

INTERPELLATIES

JACHTDECREET

OVERLEG EN INSPRAAK IN HET GEMEENTELIJK CULTUURBELEID

REGELING VAN BEPAALDE VORMEN VAN ADMINISTRATIEF TOEZICHT IN HET KADER
VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET

SST-PROJECT EN BELEIDSBRIEF VERKEERS- EN VERVOERSPLAN VLAANDEREN

SUBSIDIEREGELING VAN VERENIGINGEN VOOR AMATEURISTISCHE KUNSTBEOEFENING
TOESTAND IN SLOVENIE EN KROATIE NA HET INGRIJPEN VAN HET JOEGOSLAVISCHE
CENTRALE LEGER

VERSLAG REKENHOF UITVOERING BEGROTING VLAAMSE GEMEENSCHAP 1990

VERKEERS- EN VERVOERSWEZEN

Inhoud

Nr. 65 Maandag 8 juli 1991

Berichten van verhindering, blz. 2305

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2305

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2305

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 2306

Samenwerkingsakkoord
Indiening en verwijzing, blz. 2306

Adviezen
Indiening en verwijzing, blz. 2306

Verslagen
Indiening, blz. 2306

Jaarverslag
Indiening, blz. 2307

Verzoekschriften
Indiening en verwijzing, blz. 2307

Besluit van de Vlaamse Executieve (herschikking kredieten)
Indiening en verwijzing, blz. 2308

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2308

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2308

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 2308

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2308

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het cultuurartikel in het nieuwe ontwerp van verdrag over de Europese politieke unie, blz. 2308

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, E. Bockstal, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het voorstel van overeenkomst voor een gemeentelijk milieu- en natuurbeleid, blz. 2313

Sprekers : de heren J. Caudron, J. Cuyvers, Jos Bosmans, C. Lisabeth, A. Denys, Minister T. Kelchtermans, de heer R. Daems

Interpellatie van de heer E. Baldewijns tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de gevolgen voor het onderwijs van de terugkeer van de Belgische militairen uit Duitsland, blz. 2323

Sprekers : de heren E. Baldewijns, Minister D. Coens

Motie van aanbeveling, blz. 2327

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het onderwijs in de zogenaamde faciliteitengemeenten, blz. 2327

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer H. Coveliers tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de stand van zaken betreffende de participatie van NV Super Club in het ERC-project, blz. 2329

Sprekers : de heren H. Coveliers, Minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de afbraak en de opbouw van het Antwerpse woonnoodgebied Noord-schippersdijk, blz. 2334

Sprekers : de heren L. Hancké, Minister L. Walt Niel

Motie van aanbeveling, blz. 2339

Interpellatie van mevrouw F. Bre oels tot de heer L. Van den Bossche, 8 meenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, en de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de uitvoering van de Vlaamse voogdij en de initiatieven ter bestrijding van inmenging van de Franse Gemeenschap in de gemeente Voeren, blz. 2339

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, Minister L. Van den Bossche, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2347

Nr. 66 Dinsdag 9 juli 1991
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2349

Verslag van het Rekenhof over de voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1990

— 17 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2349

Spreker : mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, verslaggever

Ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk

— 514 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2350

Sprekers : de heer J. Van Hecke, verslaggever, de heer A. Van Aperen, mevrouw L. Maximus, mevrouw M. Vogels, de heer H. Lauwers, mevrouw T. Merckx-Van Goey, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2362
Spreker : mevrouw L. Maximus

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

— 512 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2365

Sprekers : de heer A. Bourgeois, verslaggever, de heer M. Van Peel, Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2370

Ontwerp van decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten

— 519 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 2375

Sprekers : de heer C. Moors, verslaggever, de heer E. Baldewijns

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2380

Bijlagen

Vragen om uitleg

Commissie voor Onderwijs en Vorming
Vraag om uitleg van de heer L. Hancké aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de vermindering van het aantal uren geschiedenis in het secundair onderwijs, blz. 2382

Vraag om uitleg van mevrouw N. Maes aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de op til zijnde maatregelen met betrekking tot het aantal omkaderingsuren voor het administratief en toezichtspersoneel in het deeltijds muziekonderwijs en met betrekking tot het kunstonderwijs, blz. 2385

Vraag om uitleg van de heer E. Baldewijns aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, betreffende het rookverbod in de scholen, blz. 2387
Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer W. Kuijpers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, betreffende de bedrijfsbrand op het industrieterrein van Herent-Wijgmaal op 30 mei 1991, blz. 2388

Commissie voor Cultuur

Vraag om uitleg van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de organisatie van de Gordel, blz. 2390

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het afsluiten van een convenant met BASF, blz. 2391

Nr. 67

Dinsdag 9 juli 1991
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2393

Ontwerp van decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten — 519 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (voortzetting), blz. 2393

Sprekers : de heren R. Deswaene, L. Vanhorenbeek, G. Janzegers, mevrouw A. Leysen, Minister D. Coens
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2403

Ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid — 522 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2425

Sprekers : de heer A. Bourgeois, verslaggever, de heren F. Bosmans, H. Lauwers, J. Geysels, W. Verreycken, H. Van Rompaey, Minister P. Dewael
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2435
Spreker : de heer J. Geysels

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest; van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten overstaan van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet — 529 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2437

Sprekers : de heer H. De Loor, verslaggever, de heer P. Breyne, Minister L. Van den Bossche
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2439

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocollen, Slotakte en Bijlagen I tot LXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen I tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989 ;

2. a) Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun,

b) Intern Akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst, ondertekend te Brussel op 16 juli 1990 — 534 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2441

Spreker : de heer J. De Bremaeker, verslaggever
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2442

Voorstel van decreet van de heren P. Berben, F. Bosmans, J. Geysels, H. Lauwers en L. Peeters betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen — 513 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2442

Sprekers : de heren F. Bosmans, H.

Lauwers, W. Verreycken, Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2447

Voorstel van jachtdecreet van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche — 481 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 16

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882

— 120 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Verberckmoes c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882

— 127 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer G. Janzegers c.s. houdende het verbod van lood in hagepatronen en bij de visserij — 259 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer G. Beerden c.s. houdende wijziging van artikel 13 van de jachtwet van 28 februari 1882

— 263 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Berben houdende wijziging van artikel 6 van het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen

— 403 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Taelman c.s. houdende wijziging van artikel 110 van het bosdecreet van 13 juni 1990

— 439 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren J. Timmermans en J. Dufaux houdende reglementering van de jacht

— 449 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2451

Sprekers : de heer M. Capoen, verslaggever, de heren F. Verberckmoes, F. Aerts, L. Dierickx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2458

Nr. 68

Woensdag 10 juli 1991
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2459

Voorstel van jachtdecreet van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche — 481 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 16

Algemene bespreking (voorzetting), blz. 2459

Sprekers : de heren J. Dufaux, J. Pede, L. Dierickx, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Van Looy, W. Verreycken, M. Capoen, G. Janzegers
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2470

Sprekers : de heren G. Janzegers, L. Dierickx, J. Pede, F. Verberckmoes, W. Verreycken

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2485
Spreker : de heer P. Van Grembergen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2485

Bijlagen

Vragen om uitleg

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de negatieve gevolgen van de EG-richtlijn in verband met de registratie van pesticiden, blz. 2488

Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het convenant met de Vlaamse verpakkingindustrie, blz. 2490

Nr. 69

Woensdag 10 juli 1991
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2493

Mededeling van de Voorzitter, blz. 2493

Sprekers : de heer M. Bartholomeussen, Minister R. De Wulf, de heren H. Suykerbuyk, W. Luyten

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, en tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de achterstand van de subsidiëring van de thuislozenzorg
Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, en tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de laattijdige uitbetaling van IBF-weddesubsidies in de welzijnssector, blz. 2494

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het verhoogd risico op nieraanodoeningen door cadmium in de Kempen en Limburg, blz. 2497

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het akkoord van GIMV inzake de oprichting van Solidfin

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschaps-

minister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de oprichting van een holding voor de verwerking van vaste afvalstoffen, blz. 2498

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het Vlaams-Nederlands Cultuurhuis te Brussel, blz. 2501

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de vaste boekenprijs, blz. 2501

Actuele vraag van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de lestijdenberekening 1991-1992 voor de Brusselse basisscholen, blz. 2502

Actuele vraag van de heer M. Bartholomeussen tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de positieve voogdij van de VHM over de sociale bouwmaatschappijen, blz. 2503

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het SST-tracé tussen Antwerpen en de Nederlandse grens, blz. 2504

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, in verband met de gevolgen van de Europeanisering van Brussel voor Vlaams Brabant, blz. 2504

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2505

Voorstel van motie tot voorlopige regeling van de begroting 1990
Hoofdelijke stemming, blz. 2505

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk
— 512 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2506

Ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk
— 514 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Hoofdelijke stemming, blz. 2507

Ontwerp van decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten
— 519 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6
Aangehouden stemmings, blz. 2508
Hoofdelijke stemming, blz. 2517

Ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid
— 522 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmings, blz. 2518
Hoofdelijke stemming, blz. 2521

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen be-

treffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten overstaan van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet

— 529 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2522

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocollen, Slotakte en Bijlagen 1 tot LXXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen 1 tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989 ;

2. a) Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun,

b) Intern Akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst, ondertekend te Brussel op 16 juli 1990

— 534 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2523

Spreeker : de heer H. Van Dienderen

Voorstel van decreet van de heren P. Berben, F. Bosmans, J. Geysels, H. Lauwers en L. Peeters betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen

— 513 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmings, blz. 2524

Hoofdelijke stemming, blz. 2525

Voorstel van jachtdecreet van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche
— 481 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 16
Aangehouden stemmings, blz. 2526
Hoofdelijke stemming, blz. 2538

Spreekers : de heren L. Dierickx, M. Capoen, J. Dufaux, W. Verreycken, W. Seeuws

Voorstel van resolutie van de heer W. Luyten c.s. betreffende de toestand in Slovenië en Kroatië na het ingrijpen van het Joegoslavische centrale leger
— 542 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2540
Bespreking, blz. 2540

Spreekers : de heren W. Luyten, G. Janzegers, G. Annemans, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck
Hoofdelijke stemmings, blz. 2541

Voorstel van resolutie van de heer E. Bockstal betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking en betreffende de culturele akkoorden als instrument van dit beleid
— 528 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 2543

Spreekers : de heren H. Suykerbuyk, verslaggever, E. Bockstal
Hoofdelijke stemming, blz. 2544

Voorstel van resolutie van de heer G. Janzegers c.s. betreffende een cultureel ak-

koord tussen Vlaanderen en Roemenië
— 468 (1990-1991), Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2545

Spreekers : mevrouw M. De Meyer, verslaggever, de heer G. Janzegers, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck

Hoofdelijke stemming, blz. 2545

Spreekers : de heren G. Annemans, H. Van Wambeke

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy en R. Garcia, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck en de heren L. Van Horenbeek en W. De Vlieghe tot besluit van de beleidsbrief Beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad

— 433 (1990-1991) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2546

Spreekers : mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren G. Annemans, R. Garcia

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys c.s. tot besluit van de op 18 juni 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van een demografische taks en over de visie betreffende het toekomstig beleid in Vlaanderen

— 520 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2548

Motie van aanbeveling van de heer J. De Bremaeker tot besluit van de op 18 juni 1991 door de heer I. Egelmeers gehouden interpellatie tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor het leggen van een pipe-line naar de stortplaatsen van Terhagen-Rumst en Boom voor de gipsafval van Prayon-Rupel

— 521 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2549

Spreekers : de heren E. De Groot, I. Egelmeers, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling van de heer H. De Croo tot besluit van de mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en vervoerswezen, het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met de verdere uitvoering van het SST-project en de beleidsbrief Verkeers- en vervoersplan Vlaanderen
— 524 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2550

Motie van aanbeveling van de heer G. Janzegers c.s. tot besluit van de mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en vervoerswezen
— 526 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2551

Spreeker : de heer G. Janzegers

Vakantiewensen, blz. 2552

Spreekers : de heer G. Verhaegen, Minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2553

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.00 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

A. Laridon, J. Van Bree ; buitenslands.

E. Beysen, F. Willockx ; ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN JACHTDECREET van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche — 481 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 16

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het voorstel van jachtdecreet van de heren Beerden, Dufaux, Verberckmoes, Capoen en Aerts en Mevrouw Tyberghien-vandenbussche.

De heer Dufaux heeft het woord.

De heer J. Dufaux (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega, ik moet bekennen dat ik geen jager ben. Ik heb nooit gejaagd, laat staan een jachtdaad gesteld. Ik heb wel een jachthond, maar dat is een braaf dier dat op dit ogenblik thuis wellicht in de zetel ligt te slapen. Aan de collega's van AGALEV wens ik dus te zeggen dat ik onbevooroordeeld op deze tribune sta.

Mijn uiteenzetting hier vandaag als mede-indiener van dit voorstel van decreet tot regeling van de jacht, zal twee delen omvatten. Eerst zal ik mijn indrukken weergeven bij de organisatie der werkzaamheden, het genomen initiatief en de waarde van het geleverde werk en vervolgens zal ik namens onze fractie een appreciatie geven bij dit decreet.

Mijnheer de Voorzitter, dit is het eerste decreet dat ik in deze raad, op deze wijze heb mede-ingediend. Dit wil zeggen een voorstel ingediend na een consensus over de grote lijnen van het voorstel over bijna alle partijgrenzen heen en toch het recht behoudend dit voorstel in de Commissievergaderingen te amenderen, ieder vanuit zijn invalshoek. Dit kon enkel gebeuren door het voorstel in talrijke vergaderingen van de Werkgroep Jacht voor te bereiden. Ik wens zowel de Voorzitter van de Werkgroep als de Voorzitter van de Commissie te feliciteren voor de wijze waarop zij de werkzaamheden hebben geleid ; hun taak was niet altijd eenvoudig ; ook hier bleken uiteinde-

lijk weeral heel wat belangen te spelen ; de discussies waren dan ook hard, maar verliepen meestal toch in een sportieve en faire sfeer, één enkel incidentje niet te na gesproken. Een bijzondere felicitatie heeft zeker onze verslaggever, collega Michel Capoen verdiend. Zijn taak was niet eenvoudig, maar hij heeft een omvangrijk werk afgeleverd dat getuigt van een grote nauwkeurigheid. Ook de personeelsleden van de Vlaamse Raad, die ons altijd stipt en vooral snel met teksten en herwerkte teksten overladen hebben en de leden van uw kabinet en administratie, mijnheer de Minister, die ons met goede raad bijstonden, verdienen woorden van lof. Dat dit een belangrijk voorstel is moge allicht ook blijken uit de tientallen reacties die onze werkzaamheden hebben uitgelokt zowel van landbouwers, jagers, natuurvrienden en dierenliefhebbers.

Twee opmerkingen wil ik nochtans kwijt . De werkzaamheden verliepen niet altijd even gestroomlijnd. Tijdsdruk speelde hier evenwel niet, want de Vlaamse Executieve heeft ons zeker de nodige tijd en ruimte gelaten. Was onze groep dan toch te heterogeen samengesteld ? Werden wij te veel gestoord door organisaties die te pas en te onpas, soms zeer laattijdig, via lobbying de werkzaamheden probeerden te beïnvloeden en het voorstel in een voor hen gunstigere richting probeerden te duwen, waardoor af en toe schoonheidsfouten in het voorstel slopen ? Al is het allicht een teken des tijds, het blijft te betreuren dat voor dit lobbywerk niet alleen de

Dufaux

gebruikelijke correspondentie maar ook de media werden gebruikt en dit reeds lang voor de werkzaamheden waren beëindigd.

Mijn tweede bemerking handelt over de beperkingen die wij als decreetgevers hebben moeten ondervinden. Het advies van de Raad van State hebben wij te laat vernomen en kunnen verwerken, zodat hier echt kunst- en vliegwerk aan te pas kwam.

De Vlaamse socialisten zijn uitgegaan van het standpunt dat het voorstel maximaal aandacht diende te besteden aan het natuurbehoud en de bescherming van ons milieu. Op advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud werden dan ook de principes van een verstandig gebruik van wildsoorten en leefgebieden ingeschreven. Wij zijn niet blind voor het feit dat de weidelijke jager meer en meer aan invloed begint te winnen en zijn stempel weet te drukken op het jachtgebeuren, zodat de tijd van de grote slachtpartijen, de killing fields waar het wild genadeloos werd nagejaard en afgeslacht door snobistische edellieden voorbij geraakt. Ook waren we niet blind voor het feit dat het democratiseringsproces zich ook in de jacht openbaart en dat deze vrijetijdsbesteding niet langer is voorbehouden aan nobele kasteelheren of adellijke lui : ook de eenvoudige arbeider beoefent deze sport als jager en als drijver.

Er is heel wat te doen geweest rond artikel 3, dat handelt over de dieren die tot de categorie wild behoren, maar toch niet automatisch mogen worden bejaagd. Ter zake wou de SP veel verder gaan en ik verwijs hiervoor naar het verslag van de heer Capoen waaruit blijkt dat de amendementen van de heer Timmermans en mijzelf in de Commissie werden verworpen. Achteraf hebben wij de amendementen van Agalev gesteund, maar ook deze werden verworpen. Uiteindelijk is er een compromis tot stand gekomen dat op een ruime consensus kan steunen. - Ook wij kunnen dit aanvaarden, onder meer in het besef dat de lijst van het bejaagbaar wild na advies van diverse raden zal worden vastgelegd door

een milieubewust Minister. Ook het feit dat de houtsnip uiteindelijk niet meer als wild wordt beschouwd schenkt ons voldoening, niet alleen omwille van de symboolwaarde, want als Vlaamse socialisten zijn wij echt niet van plan onze rode roos te vervangen door de houtsnip. Het was echter wel Minister Galle die als eerste de jacht op de houtsnip verbood, hiervoor een harde strijd diende te leveren en daardoor bewees dat de SP oog heeft voor een goed natuurbeheer.

Hierbij stoort ons niet zozeer het feit dat een studie met een kostprijs van 1,8 miljoen hierdoor zonder gevolg blijft, want in de ministeriële laden liggen allicht nog andere en veel duurdere studies die evenmin een nuttig gevolg hebben gekregen. Uit deze studie kan tenslotte toch worden afgeleid dat onze eigen populatie moet worden beschermd en dat enkel de trekvogel in de maand november mag worden bejaagd.

Wat de jachttijden betreft, ervaren wij als positief dat de Vlaamse Executieve de mogelijkheid krijgt een afschotplan op te leggen per wildbeheerseenheden voor de door haar aan te duiden diersoorten.

Als een rode draad doorheen dit voorstel van decreet loopt de aandacht van de indieners voor inspraak van de diverse belangengroepen. Bij iedere belangrijke beslissing worden onder meer de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en de vertegenwoordigers van de landbouwers geraadpleegd.

Wat het jachtdecreet betreft, verheugen wij ons erover dat de uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar moet worden verkregen alvorens tot de jacht op een terrein kan worden overgegaan. Aangevuld met het schriftelijk akkoord in geval van betwisting, kan dit principe tot meer rechtszekerheid leiden. Wij verhalen niet dat wij persoonlijk voorstander waren van het schriftelijk akkoord omdat dit de enige vorm van akkoord is die in werkelijkheid ook controleerbaar is en die vooral ongevraagd jagen uitsluit. Uiteindelijk -dienden wij in te zien dat dit allicht tot prak-

tische moeilijkheden zou hebben geleid.

Persoonlijk vinden wij het een verbetering dat schieten verboden wordt in de richting van een woning binnen een cirkel van 150 meter. Dit moet meerdere conflicten tussen jagers en omwonenden uitsluiten. Ook speelt hierbij de overweging dat jagen een belasting betekent die verder rijkt dan de bejaagde ruimte.

Belangrijker nog lijkt ons het feit dat het mogelijk was de oppervlakte van het te bejagen terrein uit te breiden van 25 hectare tot 40 hectare. Grote jachtvelden laten immers een betere vorm van jachtbeheer toe. Samen met het feit dat artikel 11 uit de vroegere wet werd geschrapt, zodat ook de mistoestanden als het bejagen van haarwild in een afgesloten domein zijn uitgesloten, lijken dit belangrijke verbeteringen die een goed beheer van de natuur ondersteunen.

Onze bekommering voor een goed beheer met een ruime aandacht voor het behoud van een gezond evenwicht in de natuur, blijkt niet alleen uit de verhoging in oppervlakte, maar ook uit de nieuwe mogelijkheden die wij hebben geboden aan de wildbeheerseenheden. Niet alleen worden deze wildbeheerseenheden in dit decreet formeel erkend, tevens zullen zij in de toekomst subsidieerbaar zijn en in de mogelijkheid, zoals voorzien in artikel 11, een hoger bod te doen en alzo eventueel de jacht op meerdere domeinen te verwerven.

Wat de wildschade betreft, verheugen we ons erover dat de dubbele konijnenschade werd afgeschaft. Al te veel gaf deze situatie aanleiding tot disputen tussen landbouwers en jagers. De mogelijkheid die thans wordt geboden om schadevergoeding te krijgen van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur, is een belangrijke stap vooruit. Wij betreuen dat in laatste instantie een amendement van collega De Seranno door een meerderheid in de Commissie werd aanvaard, vooral omdat wij ons niet van de indruk kunnen ontdoen dat de diepere achtergrond van dit amendement niet ligt in het feit dat een of andere landbouwer zou worden gediscrimineerd

Dufaux

ten aanzien van de hem omringende grondeigenaars, maar wel omdat het werd ingediend met het oog op het eenvoudig bekomen van wildschade.

Een belangrijke stap vooruit naar een humane sportbeoefening — als we de jacht als dusdanig mogen beschouwen — is het feit dat, mits **inachtna**me van een overgangperiode die loopt tot de **officiële** opening van de jacht in 1996, het verboden zal zijn fazanten uit te zetten om te bejagen. Voor alle duidelijkheid en opdat er geen misverstand zou bestaan, wil ik nogmaals beklemtonen dat volgens de geest van artikel 31 uitdrukkelijk verboden is dit wild uit te zetten; enkele de Vlaamse Executieve kan hierop een afwijking toestaan met het oog op het behoud van wildsoorten; dat er een overgangperiode wordt voorzien, kan worden verklaard door het feit dat de kwekerijen op termijn zouden kunnen overschakelen of hun activiteiten aanpassen.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Vlaamse socialistische zijn de mening toegedaan dat door de goedkeuring van dit decreet een belangrijke stap wordt gezet in de coördinatie en de vernieuwing van een verouderde wetgeving. Onze werkwijze was misschien niet smetteloos, maar alleszins uniek. Aangezien we in dit voorstel van decreet een reeks elementen terugvinden die leiden tot een beter natuurbehoud en een humane weidelijke jacht, kunnen de Vlaamse socialistische aan dit decreet hun goedkeuring verlenen.

De Voorzitter : De heer Pede heeft het woord.

De heer J. Pede : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, mijn uiteenzetting is beperkt tot twee aspecten van het voorstel van jachtdecreet.

Ik maakte geen deel uit van de werkgroep en ben ook geen lid van de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud. Bijgevolg ben ik alleen via het verslag op de hoogte van de werkzaamheden. Dit heeft wel het voordeel dat ik de zaken als buiten-

staander kan benaderen en aangezien ik zelf sinds bijna een halve eeuw jager ben, veronderstel ik te mogen spreken met kennis van zaken.

In het algemeen kan ik instemmen met het voorstel zoals het nu **voorligt** omdat ook voor de jagers talrijke verbeteringen werden aangebracht. Op twee punten kan ik echter niet akkoord gaan met het voorstel, namelijk met het artikel 3 en het artikel 29. Bij artikel 3 heb ik dan ook een amendement ingediend en bij artikel 29 wil ik enkele bedenkingen maken voor de toekomst.

Zonder voorafgaandelijk te hebben afgesproken had ook de heer **Laverge** bezwaren bij artikel 3. Hij heeft mij gevraagd ook in zijn naam te willen spreken, voor het amendement dat hij heeft ingediend.

Mijn amendement bij artikel 3 strekt ertoe de tekst te formuleren zoals hij bij eerste lezing was opgesteld. In artikel 3 wordt het wild gerangschikt in vier categorieën. De tweede categorie betreft het klein wild. In het oorspronkelijke ontwerp was de houtsnip - *Scolopax rusticola* - vermeld in de lijst van het jaagbaar wild. Bij tweede lezing werd de houtsnip bij amendement uit de opsomming verwijderd.

Deze wildsoort is als een symbool voor de natuurbeschermers uitgegroeid. De houtsnip werd voor enkele jaren gebruikt, en vanuit mijn standpunt misbruikt, al dan niet spontaan en soms zelfs georkestreerd door middel van dure postkaarten.

Het toppunt is wel dat de initiatiefnemer — en het is niet nodig zijn naam in dit midden te vernoemen — zich in feite had vergist en een andere wildsoort beoogde. Daarover wordt vandaag in alle talen gezwegen en daardoor zitten wij vandaag opgezaald met het geval van de houtsnip, terwijl de initiatiefnemer een andere vogelsoort op het oog had.

De heer L. Dierickx : Welke vogelsoort had hij dan wel bedoeld ?

De heer J. Pede : Dat weet ik, maar dat zeg ik niet, mijnheer Dierickx. U kan het hem ook zelf vragen, hij zal

u dat wel zeggen. Maar geloof mij vrij, hij had zich vergist.

De heer L. Dierickx : U moet de naam van de politicus niet noemen, maar wel die van de vogelsoort. Die vogelsoort zal u toch geen stemmen kosten ?

De heer J. Pede : Mijnheer Dierickx, u kent mij niet goed. Ik sta hier om mijn standpunt te verdedigen in eer en geweten. Dat degenen die daar niet mee akkoord zijn niet voor mij stemmen, laat mij volledig koud. Wij vertegenwoordigen hier allemaal verschillende stromingen in de samenleving. Als u dat doet om stemmen te ronselen, dan is dat uw zaak. Mijn zaak is mijn overtuiging naar voren te brengen en te zeggen waar ik voor en tegen ben.

De heer L. Dierickx : Maar u moet de naam van de heer Galle niet noemen !

De heer J. Pede : Dat heb ik niet gedaan.

De heer L. Dierickx : Maar u staat op het punt het te doen.

De heer J. Pede : Ik heb het niet gedaan en zal het ook niet doen. Ik zeg alleen dat de initiatiefnemer.. .

De heer L. Dierickx : Wij vragen niet de naam van de heer Galle, wij vragen de naam van de andere vogelsoort, die hij niet wilde laten bejagen.

De heer J. Pede : U zegt dat ik de naam van de heer Galle heb genoemd, maar die heb ik niet genoemd. Ik heb alleen van de initiatiefnemer gesproken. Ik weet wie dat was. Dat is toch een nuance. Het weze duidelijk.

Laat het ons nu hebben over de houtsnip of anders genaamd de bossnip, want ik heb de indruk dat velen onder u niet weten waarover het gaat. De houtsnip is een eeuwige reiziger. Het is een echte trekvogel, steeds op zoek naar moerassige gebieden en een vochtige bodem om zich met zijn lange bek al borend in de grond te kunnen voeden. Omdat hij een vochtige bodem nodig heeft verdwijnt hij als het vriest. Hij overwintert in de Pyreneeën, in Spanje

Pede

en in Noord-Afrika. Na de winter trekt hij naar het Noorden, komt voorbij onze streken en komt terug in de periode oktober-november naargelang de weersomstandigheden en bij voorkeur op mistige dagen. Hij verblijft slechts tijdelijk in onze gewesten in welbepaalde streken en welbepaalde bossen. Een jager kan in één oogopslag zien of een bepaald bos geschikt is voor houtsnippen. Meestal komen die voor in de streek die gaat van de kust over Oostkamp, Brugge, Maldegem, en zo verder naar het Antwerpse, meestal in de omgeving net ten Noorden of net ten Zuiden van de expressweg. Daar vertoeven de meeste houtsnippen in de maand november.

Overall in Europa is de jacht op de houtsnip toegelaten en nergens wordt die aanzien als een bedreigde wildsoort. Alleen in het Vlaamse Gewest is de jacht op deze vogel verboden.

Dat geeft aanleiding tot eigenaardige situaties. Soms jaag ik ook in Nederland en af en toe word ik in Wallonië uitgenodigd. Wanneer men daar een houtsnip schiet, moet men er mee naar de douane of de rijkswacht om hem te laten loden en zo een bewijs te hebben om Vlaanderen binnen te kunnen zonder in overtreding te zijn. Zonder dat bewijs loopt men het risico dat zijn jachtvergunning wordt ingetrokken. Dat zijn de gevolgen van onze beslissing, maar dat laat ik nu in het midden.

De heer L. Dierickx : Dat is de prijs die men betaalt voor het federalisme, mijnheer Pede.

De heer J. Pede : U vindt dat natuurlijk geestig, mijnheer Dierickx, als u er maar zelf niet bij betrokken bent.

Ik wil eraan toevoegen dat de houtsnip de meest geëerde vogel is voor de jager omdat het schieten ervan een bewijs van kundigheid is. Ik meen dat de jager toch ook eens zijn standpunt mag verdedigen. Ik zal u uitleggen waarom daar zoveel kundigheid aan te pas komt. De houtsnip vliegt geruisloos. Men mag nog over behendige drijvers beschikken, die de houtsnip aankondigen, dan nog

moet men geluk hebben om die tijdig te zien aankomen. Omdat ze laag vliegt, is het ook gevaarlijk om houtsnippen te schieten.

De heer L. Dierickx : Daarom is het goed het schieten te verbieden

De heer J. Pede : Ik tracht u uit te leggen waarover het hier gaat, mijnheer Dierickx, want ik heb de indruk dat je nog nooit een geweer in uw handen hebt gehad.

De heer L. Dierickx : Het is ook niet mijn bedoeling om dat ooit in mijn handen te hebben.

De heer J. Pede : U zou er beter aan doen te luisteren naar de mensen die er iets van af weten. Bovendien is zich opwinden slecht voor de gezondheid.

Daar die houtsnippen soms vrij laag vliegen, moet men wachten tot wanneer ze weer hoogte nemen.

Bovendien kunnen zij plots van hoogte en van richting veranderen. Men moet al handig zijn om ze te kunnen treffen, maar dat is juist het plezier van de jacht. Dat trekt mij aan.

De heer L. Dierickx : Ik heb die inlichtingen niet nodig.

De heer J. Pede : Probeer eerst te luisteren om er iets van te begrijpen.

De heer L. Dierickx : Ik wil goede argumenten, maar argumenten.

De heer J. Pede : In de vleugels zit een penseel, zeer gezocht door kunstenaars. Daarover gaat het echter niet.

Ik ga nu verder met het verdedigen van het amendement dat ik heb ingediend. Ik vraag dit onderwerp niet met passie en emotioneel te benaderen, maar een beetje redelijk. Ik vraag het bejagen van de houtsnip opnieuw mogelijk te maken, zoals in de tekst stond na de eerste lezing. Ik ga zelfs verder. Ook de heer Dufaux heeft het daarover gehad.

Er worden veel studies uitgevoerd die eigenlijk tot niets dienen. De Executieve heeft een studie laten uitvoeren over de houtsnip ten bedrage

van ongeveer 1,8 miljoen. De besluiten ervan zullen worden meegedeeld op 31 juli, dus over een paar weken. Ik geef de Executieve de mogelijkheid die studie te gebruiken. Ik stel voor de tekst van de eerste lezing aan te houden, zodat de houtsnip wordt vermeld bij het klein wild. De Executieve moet een besluit nemen om de data van opening en sluiting van de jacht te bepalen. Het gebeurt dat voor sommige soorten geen toelating tot jagen wordt gegeven, waardoor de jacht erop ook niet wordt geopend. Nu heeft de Executieve het instrument in handen om op basis van de resultaten van de studie te beslissen wat kan worden gedaan in verband met de houtsnip. Misschien is het aangewezen erop te laten jagen gedurende vijftien dagen in november, gedurende heel de maand november of helemaal niet. Wij laten de beslissing over aan de Executieve, zoals altijd is gebeurd.

Trouwens, verleden jaar en twee jaar geleden mocht ook op de houtsnip niet worden gejaagd, alleen maar ingevolge het besluit van de Executieve. Ingeval uit de studie mocht blijken, zoals ik heb vernomen, dat het geen bedreigde wildsoort is en dat ze toch overall in Europa wordt bejaagd, zou u misschien een kleine opening kunnen laten gedurende een korte periode — dat laat ik aan de Executieve over — aan de Vlaamse Raad ingeval het amendement mocht worden aanvaard.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Pede, in verband met dit decreet heb ik er angstvallig over gewaakt — en ook de Executieve heeft zulks niet willen doen — niet te raken aan het initiatief van de Raad dat in de Commissie tot uiting kwam na een gedachtewisseling en een beraadslaging. Dat geldt tevens voor de amendementen die in de Commissie werden ingediend. De Executieve heeft geoordeeld dat het wijs zou zijn dat ieder lid van de Executieve naar eigen goedvinden zijn standpunt zou bepalen. Er is dus geen globaal standpunt van de Executieve zelf.

Ter zake heb ik niets gevraagd maar onderga ik de inzichten van de Raad.

Ik ontken natuurlijk dat er studies in

T. Kelchtermans

mijn schuif zouden liggen die ik niet gebruik. Voor zover ik weet werden ter zake geen andere studies gemaakt, wat niet wegneemt dat u misschien over andere gegevens beschikt.

De opdracht tot deze studie werd gegeven om een beter inzicht te krijgen in wat de bejaagbaarheid zou kunnen zijn van de houtsnip gelet op de bedreiging die deze diersoort in deze streek daardoor zou ondergaan. Deze studie was daarop gericht, maar bovendien bevat zij nog andere aspecten, die wetenschappelijk belangrijk zijn voor de natuur, zonder dat deze aspecten in dit decreet aan bod komen. De eindtermijn is wel degelijk 31 juli 1991. Zodra de conclusies van deze studie zullen bekend zijn, zal ik niet nalaten ze aan de Vlaamse Raad mede te delen.

De heer J. Pede : Mijnheer de Minister, ik richt een oproep tot de Vlaamse Raad dit amendement goed te keuren en wanneer het goedgekeurd wordt doe ik een beroep op u voor de toepassing ervan.

Wanneer het gaat om een besluit van de Executieve kan er immers niets verkeerd gebeuren. Ik hoop dat de houtsnip opnieuw in het artikel wordt vermeld, zoniet kan u helemaal niets doen.

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Uw standpunt heeft voor- en nadelen. U zegt ongeveer het volgende : dit is een zaak van de Raad, ik ben daar niet in tussengekomen, noch wat betreft het voorstel, noch wat betreft de amendementen. Dat is juist, maar daardoor plaatst u ons in een moeilijk positie. Ten slotte zullen wij moeten weten hoe u bepaalde zaken begrijpt. In dit voorstel worden een aantal taken en beslissingsbevoegdheden aan de Executieve toegewezen. De Executieve kan niet aanvaarden dat zij een opdracht krijgt maar gelijktijdig verklaren dat ze niets te maken heeft met de manier waarop die opdracht moet worden begrepen en dan niets

te maken heeft met de manier waarop wij die begrijpen.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, deze Vlaamse Raad is eigenlijk de opdrachtgever van de Executieve.

Conform de decretale ruimte waarover ik beschik voer ik die opdracht uit.

Over het besluit dat de Vlaamse Executieve neemt kan de Vlaamse Raad mij vervolgens altijd ondervragen, om mijn interpretatie te kennen. Op dat ogenblik zal ik al dan niet door de Vlaamse Raad worden gevolgd.

De heer L. Dierickx : In een normaal wetgevend Parlement zijn de documenten behorend tot de voorbereidende werkzaamheden zeer belangrijk. Door middel van die documenten vernemen wij normaal hoe de Minister, die voor een materie bevoegd is, de zaken ziet.

Mijnheer de Minister, indien u op onze vragen telkens antwoordt dat wij u daarover in de toekomst mogen interpellieren, dan is dat voor een parlementaire vergadering geen prettige situatie en zal er niets geleerd worden bij het lezen van de handelingen van deze Raad.

De heer J. Pede : Mijnheer de Minister, uw antwoord stelt mij toch eerder gerust dan de bedenkingen van de heer Dierickx.

Een tweede punt waarvoor ik uw aandacht zou willen vragen betreft artikel 29, omdat ik daarover niet zo heel veel terugvind in het verslag. Het eerste lid bepaalt : Het is ten allen tijde en overall verboden wild uit te zetten. De tweede paragraaf voorziet in uitzonderingen, te regelen door de Vlaamse Executieve. Mijn tussenkomst in dit verband is ingegeven door de zorg voor een coherente benadering ten overstaan van het wildbestand.

Ik zelf — u mag dat noteren, mijnheer Dierickx — ben radicaal gekant tegen de jachtpraktijk waarbij bossen worden volgepropt met gekweekte fazanten om die dan neer te schieten ; voor zover zij behoorlijk kunnen vliegen. Ik ben een weidelijk ja-

ger en vind dat die parktjken moeten worden stopgezet. Maar ook voor de weidelijke jagers doen zich problemen voor. Men moet zo intellectueel eerlijk zijn naar de bevindingen van die jagers te luisteren — ik zal niet vragen er ook begrip voor te hebben. Indien de jagers hun sport of hun hobby verder willen beoefenen, moeten zij ervoor zorgen dat een minimum wildbestand wordt behouden op het einde van het jachtseizoen, teneinde de kweek verder te zetten zodat men in het volgende seizoen opnieuw kan jagen. Dat is niet zo eenvoudig. Bij de fazanten bij voorbeeld moet er ook nog een zekere verhouding bestaan tussen hanen en hennen — een haan voor zeven tot acht hennen, de natuur heeft niet iedereen zo bevoordeeld.

De grootste vijanden voor de jagers om dat wildbestand te kunnen behouden en voor de kweek te zorgen zijn de roofdieren. Vooral beschermde vogelsoorten, zoals eksters, kraaien en Vlaamse gaaien komen hier vooraan te staan. Het vervelende van die zaak is dat deze vogels beschermd zijn door een supranationale overeenkomst. Wie veel in de natuur loopt, zoals ik, zal gezien hebben dat nog nooit tevoren zoveel eksters voorkwamen. Eksters en kraaien voeden zich met eieren en kuikens van andere vogelsoorten, ook van fazanten en patrijzen. Daarentegen moet men vaststellen dat er in vergelijking met 20, 30 jaar geleden bijna geen lijsters, leeuweriken, mezen of vinken meer voorkomen, omdat hun eieren en jongen worden weggenomen door roofvogels.

Mijnheer de Minister, dat is een probleem voor de jacht maar ook voor de natuur. Misschien is wel het ogenblik gekomen om te proberen een wijziging door te voeren in die internationale overeenkomsten, want het evenwicht in onze natuur wordt verstoord.

Bepaalde mensen zullen niet gelukkig zijn met wat ik nu ga vertellen, maar destijds werd dit bij ons als volgt opgelost. Een weidelijk jager ging rond de paasvakantie, wanneer de eksters hun nest maakten, het bos in en klopte met een stok op de bo-

Pede

men zodat de eksters er uitvlogen en hij ze kon neerschieten. Daardoor was een deel van de roofvogels geëlimineerd en kon het wilbestand op natuurlijke wijze worden aangevuld.

De tweede grootste vijand van de jacht is de landbouw. Niet de landbouwers, maar de produkten die er worden gebruikt, zoals sproeistoffen vernietigen niet alleen de wildsoorten, maar ook de andere vogelsoorten. Als bijvoorbeeld een vogel eet van het produkt Themic, ligt hij vijf meter verder dood. Ook voor de mens kan dat gevaarlijk zijn. Ik meen dus dat tegen het gebruik van dergelijke produkten streng moet worden opgetreden.

Mijn conclusie in verband met artikel 29 is de volgende. Wil men de weidelijke jacht in stand houden en vermijden dat de jagers het verlies aan wildstand moeten compenseren door het vroegtijdig uitzetten van wild, dan zal men de bescherming van bepaalde roofdieren, eksters en kraaiachtigen, moeten verminderen en strenger optreden tegen het gebruik van bepaalde produkten in de landbouw. Immers, jagers zijn genoopt wild uit te zetten omdat het natuurlijk evenwicht werd verstoord. Ikzelf jaag reeds sinds 47 à 48 jaar : vroeger was er geen sprake van dat wild moest worden uitgezet.

Ik ben ervan op de hoogte dat sommigen bij voorbeeld 600 fazanten op de donderdag kopen en ze in het bos uitzetten om ze 's zaterdags te schieten. Dergelijke praktijken zijn een echte schande, waartegen ik mij verzet. Enkel een coherent beleid kan die wantoestanden tegengaan. Ik wou het woord voeren over deze twee punten omdat ik meen dat ook het standpunt van de weidelijke jager moet worden gehoord en om alle collega's ertoe aan te zetten zonder passie, maar met zin voor redelijkheid te beslissen over het jachtdecreet en de amendementen. (*Applaus bij de PVV*)

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de

Voorzitter, ik vind de uiteenzetting van de heer Pede over artikel 29 bijzonder interessant. Het uitzetten van wild is volgens het voorstel van decreet nog tot 1996 mogelijk. De jagers hoeven dus niet te klagen.

Weet u wat er na 1996 zal gebeuren ? Ik kan nu al voorspellen, dat hetzelfde discours als dat van de heer Pede zal worden gehouden. Hierdoor zal de eerste regel van artikel 29 worden ontkracht. De heer Pede geeft nu al een voorproefje van wat de Executieve na 1996 zal te horen krijgen.

De Voorzitter : De heer Pede heeft het woord.

De heer J. Pede : Mijnheer de Voorzitter, de heer Dierickx kan blijkbaar zoals Madame Blanche in de toekomst zien. Dat kan ik ook. Weet u, mijnheer Dierickx, wat ik na 1 januari 1996 zal doen ? Ik zal, zoals reeds tevoren, naar het buitenland, aan de grenzen van ons land of ons Gewest, gaan jagen op snippen. Dat zal het resultaat zijn. Als u dat verkiest, voor mij niet gelaten.

De Voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik zal niet het woord te persoonlijke titel voeren, maar spreken in naam van de heer Beerden, die onmogelijk hier aanwezig kon zijn.

Als Voorzitter van de Werkgroep Jacht spreekt hij zijn oprechte dank uit aan alle collega's uit deze Werkgroep die met grote openheid en de vaste wil om een consensus te bereiken, dit voorstel dat de Raad moet beoordelen, hebben tot stand gebracht. Hij dankt eveneens de medewerkers van de Minister en het Bestuur voor Natuurbehoud voor hun belangrijke bijdrage tot de discussie en hun technische ondersteuning. De verslaggever en secretaris van de Commissie feliciteert hij met het uitstekende werk en de snelle opvolging van de Commissiewerkzaamheden.

Dit voorstel van decreet is, volgens hem, een voorbeeld van goed parlementair werk. Hij verheugt er zich

over dat hij deze Werkgroep mocht voorzitten.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de heer Beerden is ervan overtuigd dat dit vandaag ter goedkeuring ingediend voorstel een goed voorstel is. Uiteraard stelt hij dat er nog wel onvolkomenheden zullen in zitten. Bovendien, zegt hij, werd er een compromis bereikt en dat houdt in dat er nemen en geven in vervat zit. Zo zullen de natuurliefhebbers bezwaar hebben tegen de lijst van bejaagbaar wild, omdat ze volgens hen te uitgebreid is ; zouden zij liever de loerjacht volledig afschaffen ; zijn zij voor geschreven jachtcontracten en is het hun bedoeling de aaneengesloten wateroppervlakte van 3 ha te situeren binnen een jachtterrein van 40 ha. Zij willen ook het uitzetten van bejaagbaar wild onmiddellijk en volledig verbieden. Zo kan men nog verder gaan.

De jagers en hun verenigingen daarentegen zijn ontevreden over het verbod van jacht op de houtsnip. Zij vinden de administratie rond het jachtverlof te uitgebreid. Zij stellen dat bepaalde strafvoorzieningen te zwaar zijn in verhouding tot het misdrijf. Zij hebben het moeilijk met de nieuwe regeling voor het uitzetten van wild. Ik denk dat ook deze opsomming onvolledig is.

Daartegenover duiden beide groepen vanuit hun belangensfeer positieve punten aan. De heer Beerden denkt hier aan de minimum oppervlakte die tot 40 ha werd verhoogd ; de stimulansen voor de wildbeheerseenheden ; de voorkeuregeling bij jachtverpachtingen ten gunste van de zittende gebruiker of de wildbeheerseenheid ; de regeling voor de bestrijding van wild en de voorzieningen voor schadeloosstelling ; de mogelijkheden om via het MINA-fonds wildbeheersovereenkomsten te subsidiëren en een schadeloosstelling te verkrijgen voor niet bejaagbare terreinen. Ook landbouw kan zich hierin terugvinden.

Dit zijn enkele voorbeelden die aantonen dat de Werkgroep en de Commissie oprecht hebben gezocht naar een evenwichtige, moderne jachtwet die rekening houdt met de ter zake

Van Looy

geldende internationale akten enerzijds en tegemoet komt aan de uiteenlopende verzuchtingen van jagers en natuurliefhebbers anderzijds.

De heer Beerden en ikzelf kunnen dan ook niet akkoord gaan met hen die bepaalde facetten overdreven in het daglicht stellen, zonder het evenwicht van het geheel in overweging te nemen. Dit geldt zowel voor hen die het hoofdzakelijk hebben over de houtsnip als voor hen die spreken over een achterbakse werkwijze in de Commissie en dit omdat in dit voorstel als bejaagbaar wild de lijst die in de Beneluxconventie, aangepast aan een EG-richtlijn ter zake, werd gehandhaafd.

De heer Beerden herhaalt dat er in deze materie twee grote groepen betrokken zijn met uiteraard deels tegenstrijdige en deels gelijklopende belangen. Het is de verdienste van de Werkgroep en van de Commissie dat naar beide groepen werd geluisterd en met hun voorstellen rekening werd gehouden.

Hij is er dan ook van overtuigd dat we, zonder perfect te willen zijn, een goed voorstel aan deze Raad hebben voorgelegd waarvan wij allen hopen dat het met een grote meerderheid zal worden goedgekeurd.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het jachtdecreet bepaalt in artikel 2 al onmiddellijk wat jacht is, doch bepaalt nergens wat een jager is. Naslag in Verschuerens Woordenboek en in Van Dale leert me dat een jager iemand is die wild vervolgt en buitmaakt ; iemand die in het jachtbedrijf zijn bestaan vindt.

Het zou volgens mij aangewezen zijn om in dit decreet ook de omschrijving op te nemen van wat een jager zou moeten zijn. Deze omschrijving zou bijvoorbeeld kunnen luiden : jager is degene die zich inzet om fauna en flora te verbeteren door jachtactiviteiten. Wie dus onoordeelkundig de

natuur schade toebrengt, of zonder kennis van zaken dieren doodt, kan nooit een jager zijn. Jagen kan dan ook geen sport zijn. Jagen is dan een daad, gericht op de verbetering van de omgeving waarin wij moeten leven. Dat is de bedoeling.

Een deskundige ter zake, een jager die ik consulteerde, vroeg zich af waarom de functie van jager niet zou worden opgewaardeerd, door natuurverbeterende verplichtingen op te leggen. Hij vroeg zich af waarom de verplichting tot het schieten van bastaardeenden niet wordt ingebouwd. Men zegt me dat het tegengaan van verbastering en verzwakking de instandhouding van de diersoorten zou bevorderen. Iemand die beantwoordt aan de norm van jager zoals hierboven gesteld, moet zijn verantwoordelijkheid ter zake kennen.

Nu zal ik de artikelen bespreken. Ik voeg een zin toe aan artikel 3. Deze zin moet duidelijk maken dat dieren, gekweekt in gevangenschap om zogenaamde sportjagers toe te laten zich uit te leven, nooit kunnen worden beschouwd als wild. De opdracht tot onderhoud van fauna en flora op de toegewezen grondstukken wordt niet ingevuld door het kweken van tamme dieren, die worden losgelaten en vervolgens doodgeschoten. De sportiviteit hiervan ontgaat mij volkomen en ook het belang voor de omgeving is volledig onbestaande. In artikel 20 kom ik hierop terug.

De bepalingen van artikel 19 kan ik volledig bijtreden en ik zal de uitbreiding ervan steunen in de richting van een verbod op loodhoudende munitie. Het is volledig onzinnig om schadelijk lood op waterwild af te vuren en in ons voedselcircuit te brengen waardoor de belangrijke natuurverbeterende opdracht van de jacht niet wordt vervuld.

Ik lees dat de Executieve via artikel 21 een plaatselijke regeling kan treffen in verband met de loodhoudende projectielen. De problematiek lijkt mij echter belangrijk genoeg om in de tekst van het decreet te worden opgenomen.

De deskundige jager die mij ter zake

adviseerde, verbaasde zich over het feit dat artikel 19 geen enkele opmerking bevat over bouwsels of constructies die het waarnemen van wild vergemakkelijken. Ik vraag me af of het ontbreken van enige beperking ter zake de deur niet openzet voor misbruiken. Ik neem aan dat de Minister hierover een mening heeft, die hij misschien wel kwijt wil.

Bij artikel 20 zal ik een amendement indienen, omdat het mijns inziens, en dit sluit aan bij hetgeen ik voordien reeds zegde, gewoon onmogelijk is om wild in gevangenschap te kweken met de bedoeling het daarna te doden.

Wanneer een gebied wordt leeggejaagd, pleit dit niet voor de deskundigheid van de beheerder ervan. Een dergelijk gebied moet niet worden bevolkt met tamme dieren, die op de jager aflopen om gevoed te worden. Een leeggejaagd gebied moet op natuurlijke wijze terug bevolkt raken. Ik pleit daarom tegen de uitzonderingen die de Executieve voorziet in artikel 20. Het is duidelijk dat een veel te intensieve bejaging van de versnipperde bebossing in Vlaanderen, de wilstand zodanig verminderde dat enkel het uitzetten van kweekwild een oplossing leek. Een oplossing die enkel dienstig was en welkom aanvaard werd door schietlustigen.

Het nog steeds verderzetten van wildkweek kan enkel dienstig zijn voor de ongebreidelde schietpartijen, die niet beantwoorden aan de norm van jacht en waarvan de beoefenaars, de sportdoders niet beantwoorden aan de norm van jager.

In artikel 22 wordt bepaald dat iedereen, zelfs zonder jachtverlof, vuurwapens mag gebruiken die aan een jachtverlof onderworpen zijn. De inwonende familieleden van een eigenaargrondgebruiker-jager, mogen dus zware wapens gebruiken zonder daarvoor een jachttoelating te bezitten. En wat indien een kind, een inwonend familielid een ongeval veroorzaakt ? In dat geval verwijst het voorstel droogweg naar de verplichte verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid.

Om mijn ongerustheid uit te drukken

Verreycken

diende ik een amendement in dat enkel personen met een geldige jachttoelating de mogelijkheid geeft tot jagen en dat de woorden eventueel zonder jachtverlof schrapt omdat het onaanvaardbaar is dat iemand zonder jachttoelating een wapen mag gebruiken.

Ten slotte vraag ik me af of de eis tot het ontweien van gedood wild niet moet worden opgelegd wanneer het aan een OCMW wordt overhandigd. Gisteren consulteerde ik hieromtrent een OCMW-keuken, waar men mij zei dat het zinloos is wild af te geven aan een instelling alvorens het van de ingewanden werd ontdaan. De OCMW-instelling van de grootstad waarin ik woonachtig ben, is niet bij machte dit zelf te doen en zij vragen of het mogelijk is de verplichting op te leggen wild te ontweien.

Collega's, door sommigen wordt de jager beschouwd als een niets ontziende **doder**. Een imago dat hij dankt — en ik plaats een groot vraagteken na dat woord — aan degenen die geen oog hebben voor het natuurbeheer, voor het wildbehoud. Ik meen dat een eerlijk jager beter verdient. Een eerlijk jager verdient een regelgeving die hem verplicht tot kennis van en tot notie van datgene dat hij wil beheren.

Dit voorstel imponeerde mij door de grondigheid en door de klaarblijkelijke ernst waarmee de Werkgroep de opdracht tot het neerschrijven van een nieuwe **jachtwet** aanpakte. Nu maar hopen dat deze betere regelgeving een ander eerlijker beeld kan ophangen van de jager. De jacht moet immers niet worden afgeschaft, het beheer van de wildstand moet niet worden verboden, maar bijvoorbeeld de onsportiviteit van het jagen op kweekwild moet worden verboden. Het is zeker dat de uitzondering in artikel 29 zal worden misbruikt. Daarom pleiten wij om die uitzondering ook in de artikelen 3 en 20 te schrappen. Het schieten op tamme dieren heeft niets te maken met wildbeheer, en met het herstellen van de soort. Daar zal de natuur wel zelf voor zorgen. Degenen die verdedigen dat tamme dieren

mogen worden afgeslacht, liefst dan nog met lood dat terecht komt in de natuur, en tegelijkertijd ook beweren dat dit decreet een natuurbeheersende functie zal hebben, verknoeien het imago van de jager door die twee tegenstrijdige standpunten.

Enkel als de jager door jachtactiviteiten zorgt voor het verbeteren van fauna en flora zal het beeld van de schietgrage wilddoder worden gewijzigd in dat van een eerlijke wildstandbeheerder, zoals dit reeds het geval is in onze veel meer beboste buurlanden.

De Voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats wil ik reageren op wat de heer Dierickx gisteravond heeft gezegd. Hij schreef mij een bezwaard geweten toe omdat ik het volgens hem voortdurend had over natuurbehoud, natuurbeheer en andere begrippen in die zin.

Mijnheer Dierickx, ik kan u verzekeren dat ik eerlijk gepoogd heb de bedoelingen weer te geven van al degenen die aan de totstandkoming van dit voorstel hebben meegewerkt.

De heer L. Dierickx : Dat was inderdaad een zeer eerlijke poging, dat geef ik toe.

De heer M. Capoen : Mijnheer Dierickx, uw uiteenzetting heeft me erg verbaasd. En omdat u zo agressief bent, zal ik iets zeggen dat ik eerst niet van plan was. Toen de Werkgroep klaar was, hebt u zich luidop afgevraagd of het van uwentwege geen vergissing was het voorstel van decreet niet te hebben ondertekend. Op een zeker ogenblik moet u dus heel erg getwijfeld hebben of u de tekst zou ondertekenen of niet. Het verbaast me dan ook vandaag bepaalde uitspraken uit uw mond in de krant terug te vinden. Ik kom daar zo dadelijk op terug.

Dit voorstel van decreet is om verschillende redenen tot stand gekomen. Uiteraard is er de **staats hervorming** die de Gewesten bevoegd maakt voor de jacht. Het feit dat de

voorwaarden voor het toekennen voor een jachtverlof in Vlaanderen verschilden ten opzichte van Wallonië, heeft ook velen aan het denken gezet. Daarenboven was er ook de vraag vanuit verschillende hoeken om het jachtgebeuren anders te gaan bekijken, rekening houdend met de nieuwe inzichten inzake natuurbeheersing en natuurbehoud.

Deze inzichten zijn zowel gegroeid bij de mensen die zich natuurbeschermers noemen als bij de jagers zelf. Ik zal mijn betoog beperken tot enkele punten, eerst en vooral de meest gevoelige punten, zoals artikel 3 waarin de lijst van de wildsoorten is opgenomen. Deze lijst werd in de Benelux-overeenkomst aangehouden. Alleen de houtsnip is eruit gevallen. Als een diersoort in deze lijst is opgenomen — de heer Dierickx heeft ter zake de pers verkeerde informatie verstrekt wil dat niet zeggen dat dit dier automatisch wordt bejaagd. Er is steeds een besluit van de Executieve nodig om een bepaalde wildsoort bejaagbaar te maken. De voorwaarden moeten dus nadien door de Executieve worden bepaald. Het is geen automatisme. De heer Dierickx heeft ter zake valse informatie verstrekt aan de media en de bevolking.

Ten tweede, het uitzetten van wild is een gevoelig punt voor de publieke opinie, onder meer wegens de slachtpartijen die in het verleden meermaals hebben plaatsgevonden maar die naar mijn mening de laatste jaren sterk zijn verminderd, onder meer door de gewijzigde inzichten en mentaliteit in de jagerswereld zelf. Hoe dan ook, het is vanaf 1 juli 1996 verboden nog wild uit te zetten. De Executieve kan alleen uitzonderingen maken na advies van de Raden. De Hoge Raden zijn bekommerd zowel om de jacht als om het natuurbehoud. De personen die deel uitmaken van deze Raden hebben inspraak. Vanaf 1996 kan de Executieve afwijkingen toestaan op dit verbod, enkel en alleen met het inzicht het behoud van de wildsoorten te verzekeren.

Vanaf 1996 is het gedaan met de slachtpartijen, maar zoals reeds is ge-

Capoen

zegd de jongste jaren is daar reeds een wijziging in opgetreden.

Op dit ogenblik bestaat er geen geldig alternatief voor de loodhagel. Er zijn vele bezwaren tegen het gebruik van stalen kogels of stalen projectielen. Er is nog heel wat studiewerk over te doen. Inzake de inbreng van lood in het leefmilieu moeten wij zoveel mogelijk de inbreng van zware metalen in het leefmilieu beperken. Mijnheer Dierickx, sedert de dag dat AGALEV niet meer met de fiets naar het parlement komt, hebben de wagens van AGALEV meer assimileerbaar lood in het leefmilieu gebracht dan de jagers.

De heer G. Janzegers : Dat is zeer demagogisch.

De heer M. Capoen : Het is demagogisch van uwentwege.

De heer L. Dierickx : Niemand van AGALEV, behalve één gehandicapte, komt met de wagen naar het parlement.

De heer M. Capoen : Mijnheer Dierickx, toen u de eerste maal verkozen was hebben wij u met de fiets zien komen. Sedertdien hebben wij dat niet meer kunnen meemaken. Van demagogie gesproken !

In het voorstel staan vele positieve zaken, zoals onder meer het invoeren van wildbeheerseenheden, waarbij een planmatig wildbeheer wordt bevorderd. Er is zelfs een subsidiëring van de Executieve uitgetrokken, onder bepaalde voorwaarden uiteraard. Ook zal het MINA-fonds instaan voor de vergoedingen van schade die werd aangebracht door niet-bejaagbaar wild. Vroeger was dit een groot twistpunt. Vele wildsoorten brachten grote schade aan, maar die wildsoorten waren beschermd en er was geen regeling voor de vergoedingen.

Nu wordt dit geregeld via het MINA-Fonds. Ook is het goed dat de minimum oppervlakte wordt opgetrokken tot 40 hectaren. Dat kadert immers in het streven naar een beter wildbeheer en natuurbeheer in de jagerij. Positief is eveneens dat stroperij ster-

ker wordt beteugeld en dat er heel wat veiligheidsmaatregelen worden ingeschreven, onder meer het regelen van de afstand en het gebruik van projectielen en andere tuigen bij de jacht. Artikel 21 geeft de Executieve de mogelijkheid dit alles te regelen. In het algemeen zal dit voorstel het evenwicht bevorderen tussen natuurbehoud en landbouw en zal de jager daarbij als tussenpersoon optreden. De opmerkingen van de heer Pede in verband met het onevenwicht in de natuur zijn dan ook pertinent. Het is inderdaad zo dat onder meer de eksters een ware plaag zijn geworden voor de natuur en meer bepaald voor het vogelbestand. Zij roven gewoon alles en maken het onevenwicht nog groter dan vroeger. Men moet daartegen in de eerste plaats daartegen optreden, anders wordt de natuur volkomen arm aan bepaalde soorten. Het verdwijnen van bepaalde wildsoorten is echter niet in de eerste plaats te wijten aan overbejaging, maar wel aan een gebrek aan aangepast voedsel. Dit is onder meer het gevolg van het gebruik van biociden in de landbouw. Daardoor verdwijnen veel insecten die als voedsel voor bepaalde wildsoorten dienen en zo verdwijnen deze soorten op hun beurt massaal. Dat is de eerste oorzaak en pas op de tweede plaats komt de overbejaging. Men mag de zaken dus niet omkeren.

Dit decreet vormt een goede aanzet en streeft ernaar de jager een verstandig gebruik te laten maken van de wildsoorten en hun leefgebieden. Het versterkt bij de jagers de nieuwe mentaliteit, die reeds duidelijk aanwezig is sedert het invoeren van het jachtexamen. Het besef van het leefmilieu en van het verband tussen jagen en natuurbehoud groeit daardoor. Het decreet promoot in essentie de weidelijke jacht. Globaal kunnen we dus zeggen dat het decreet positief is, omdat het de jacht ombuigt van een slachtpartij, zoals vroeger, naar een meer weidelijke jachtpartij en zelfs naar een beheersjacht. Inderdaad, mijnheer Dierickx, dat is de beste titel die u aan dit decreet kon geven. Het beoogt inderdaad een beheersjacht in de ware zin van het woord. (*Applaus bij CVP en VU*)

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers(*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, aansluitend bij de uitstekende uiteenzetting van mijn fractiegenoot Ludo Dierickx, behandel ik nog een aantal aspecten van dit voorstel van decreet. Het verschijnsel jacht roept veel controverses op die, zoals in de Werkgroep en de Commissie herhaaldelijk is gebleken, aanvankelijk over de partijgrenzen heen gingen. Jacht is een onderwerp dat nogal wat emoties oproept en het was een goede zaak de jachtwet van 1882 te moderniseren en aan te passen aan de veranderde inzichten. Het was de bedoeling een reeks voorstellen van decreet te integreren in een geheel nieuw decreet, maar dit is niet gelukt. De Raad van State gooide roet in het eten door de bevoegdheid van de Vlaamse Raad te betwisten. Hierdoor blijven bepaalde reglementaire bepalingen van de wet van 1882 behouden. Bovendien was het lobbywerk van de jagersverenigingen duidelijk voelbaar. Men gaf wel toe in verband met bepaalde symbolen, zoals de houtsnip — ik beken dat ik niet zo van symbolen houd — maar fundamentele problemen, zoals de loodbelasting van het milieu door de jacht of de logica van wat als jachtwild kan worden beschouwd, ging men liever uit de weg. Dat blijkt ook uit een persmededeling vandaag van het Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van Vogels, waarin de voornaamste bezwaren, die ook collega Dierickx heeft aangehaald, nogmaals op een rijtje worden gezet. Zo gaat het onder meer over het uitzetten van fazanten en het vermelden van de vogelsoorten en kleine roofdieren in het decreet. Eigenlijk beschouwt men dit decreet als de zoveelste aanslag op ons natuurpatrimonium.

Zo blijven er ook onduidelijke verschillen tussen bijvoorbeeld de jachtwet en andere wetten of koninklijke besluiten. Er is zo het koninklijk besluit van 16 oktober 1981 inzake de bestrijding van schadelijke organismen voor planten, dat het onder meer heeft over de muskusrat, het koninklijk besluit op de vogelbe-

Janzegers

scherming dat eigenaardig genoeg de bestrijding regelt van vogels als eksters, spreeuwen, Vlaamse gaaien, zilvermeeuwen en zwarte kraaien. De houtduif daarentegen wordt aangepakt via de jachtwet.

Zoogdieren zoals de vos, zwerfende katten en honden en de zogenaamde wilde vleeseters, met name de bunzing en de wezel, vallen onder het koninklijk besluit van 10 februari 1967 van de nationale Staatssecretaris voor Landbouw en Europese Zaken, omdat die dieren vallen onder de bestrijding van de hondsdolheid. Zwerfende of verwilderde katten — een kat heeft zeven levens — hebben dan de eer ook onder de jachtwet te vallen.

Waar de jachtwet van 1882 een compromis was tussen het jagersbelang — bestrijding van het zogenaamde vuil wild dat wel nuttig was voor de landbouwers maar niet voor de jonge fazanten — en het landbouwbelang — bestrijding van konijnen met alle mogelijke middelen en houtduiven enkel met vuurwapens — kon men verwachten dat de klemtoon nu meer op het natuurbehoud zou liggen, en dit om een heleboel redenen.

Ter zake wil ik nu niet verenigingen van dierenbeschermers of natuurliefhebbers citeren, maar wel Jean-Luc Barailler in het jongste aprilnummer van het Franse tijdschrift *La Chasse*, dit louter ook als voorbeeld.

Onder de titel : *Le dialogue est possible, Chasseurs et naturalistes pourraient cohabiter, oui... mais*, houdt hij een uitvoerig pleidooi voor het herstel van natuurlijke biotopen — hagen, struwelen, holle wegen, gevarieerde bosbestanden, enzovoort — en zet hij zich af tegen ontwatering van natte gebieden, ruilverkaveling, aanleg van open stortterreinen — wegens het aantreffen van meeuwen, ratten — golfsterreinen en sommige natuuractiviteiten als alle-terrein wagens en fietsen. Een pleidooi dat ook meer kansen geeft aan het wild. Hij neemt ook de verdediging op van dieren als bijvoorbeeld de wezel, wiens menu voor 58 tot 98 ten honderd bestaat uit kleine knaagdieren, lees

muizen, en de bunzing die zorgt voor een natuurlijke selectie in de natte biotopen onder de tamme fazanten. Van de bunzing is geweten dat hij de muskusratten aanpakt, waardoor bunzings onbetaald heel wat belangrijk werk verzetten in de bestrijding van deze noordamerikaanse exoot.

Dezelfde kortzichtigheid was er ook ten aanzien van mijn voorstel van decreet van 17 oktober 1989 houdende het verbod van lood in hagelpatronen en bij de visserij.

Mijnheer Capoen, dit voorstel van decreet werd onder meer ondertekend door de heren De Beul en Caudron van de Volksunie en door mevrouw De Meyer en de heer Timmermans van de SP ; oorspronkelijk werd dit ook ondertekend door twee jagers van de PVV, maar zij hebben onder druk van de jagerslobby hun handtekening teruggetrokken ; ook twee personen van de CVP, in het kader van de KWB-acties voor de bescherming van de natuur hebben om onduidelijke redenen hun handtekening teruggetrokken.

Collega Aerts heeft hier gisteren gezegd dat lood voor hem helemaal geen probleem is, maar van zijn cynisme hebben wij nog meer voorbeelden.

Bij het afvuren van een hagelpatroon verspreiden zich honderden loodkorreltjes. Lood lost moeilijk op en daarom blijven de korreltjes geruime tijd liggen op de grond of op de bodem van beken en vijvers. Een ver doorgedreven bodemonderzoek in Denemarken toonde soms enorme hoeveelheden aan. Waar veel gejaagd werd kwam men tot meer dan 100 loodkorreltjes per vierkante meter. Op belangrijke ganzenpleisterplaatsen in de buurt van het Ringkobing Fjord kwam men vaak tot meer dan 400 gevonden loodkorreltjes per vierkante meter.

Sedert lang kent men al het verschijnsel van loodvergiftiging bij watervogels. De dieren nemen de loodkorreltjes bij, het grondelen of bij het zoeken naar kropsteentjes op. Door het maagzuur lost het lood gedeeltelijk op en de vogel vergiftigt zich. Het lood werkt verlamdend op het ze-

CVP-Senator mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, mede-indiender van het voorstel van jachtdecreet

nuwstelsel. Hij loopt, vliegt en zwemt moeilijker. Eten wordt moeilijker en zelfs bij een lichte vergiftiging kan het tot de dood leiden door ondervoeding of onderkoeling.

Ook op het land leidt de aanwezigheid van loodkorreltjes tot bepaalde kettingreacties. Regenwormen zouden enorme loodgehaltes kunnen verdragen en accumuleren. Dat heeft dan weer gevolgen voor de predatoren van de regenworm : mollen, vogels en dergelijke die op hun beurt weer gemakkelijk het slachtoffer worden van hun natuurlijke vijanden die zich hierdoor indirect vergiftigen.

Weliswaar is dit lood voor de mens relatief ongevaarlijk. Eendegebraad is geen dagelijks voedsel en lood hoopt zich voornamelijk op in lever, nieren en beenderen. Toch moet het ons tot nadenken stemmen dat volgens berekeningen van de Dienst voor Natuurbehoud er jaarlijks minimaal 320 ton lood in het milieu komen via jacht en schietsporten.

Toevallig ontdekte men dat bij jachtpartijen heel wat loodkorrels terecht

Janzegers

komen in bietenkoppen die dan later als veevoeding gebruikt worden. Bovendien nemen grazende koeien per dag 1 kg grond op. In het zure milieu van het kuilvoeder zal het lood ook gemakkelijker verwerken. Verder zou het leiden tot chronische vergiftiging van koeien die grazen in de buurt van kleiduienschietbanen. Men kan bijgevolg vragen gaan stellen over de melk van dergelijke koeien of onder natuurlijke waarde van eieren afkomstig van scharrelkippen die vrij rondlopen.

Voorts mag men niet vergeten dat loodhagel ook nog koper, arsenicum en antimoon bevatten en dat de zogenaamde kleiduiven niet alleen uit klei zijn gemaakt, maar dat ze ook teer en zware metalen bevatten. Dit wil zeggen dat men het probleem niet moet bagatelliseren, maar ernstig moet nemen uit het oogpunt van zowel natuurbehoud als van jacht en volksgezondheid. Ter illustratie, waar de tolerantiegrens voor lood ongeveer 300 ppm in de grond bedraagt, toonden cijfers van de Bond Beter Leefmilieu aan dat de meeste kleiduienschietbanen zeer zwaar belast zijn. In Sterrebeek werd zelfs een waarde gemeten van 9.640 ppm !

Dat is 32 maal de toegelaten norm. Ik kan u bij voorbeeld zeggen dat in Tienen, in de buurt van een bedrijf dat gekend is voor zijn zware metalen, het loodgehalte schommelt tussen 68 en 241 ppm.

Ik begrijp dan ook niet goed dat men in de Werkgroep, en in de Commissie — de Commissie voor Leefmilieu nota bene — voorbij gaat aan de maatregel die reeds werden genomen in het buitenland. In een land als de Verenigde Staten waar jagers zeker geen gediscrimineerde status hebben, is de staalkogel al lang door de kerk. Jagers moeten nu een beslissing nemen, ofwel leren leven met staalkogels, ofwel leren leven zonder wild. Naast Groot-Brittannië en Denemarken heeft nu ook het Europees Parlement op 12 oktober 1988 een resolutie aangenomen waarin het gebruik van loodhagel wordt afgewezen.

In bepaalde jagerkringen wordt nogal

bits en afwijzend gereageerd tegen het jagen met staalhagel, dat uiteraard andere ballistische gedragingen heeft. Men sleurt er zelfs tandartsen en houtzagerijen bij : de ene zal er fortuinen mee verdienen, de andere zal de deuren moeten sluiten. Staalhagel, en voor mijn part andere alternatieven, zoals vinylkogels, zou niet kunnen worden gebruikt in oudere luxe-wapens. Men sluit dus bewust de oren voor de waarschuwing van de heer Van Wassenhove van de Koninklijke Sint-Hubertusclub van België, die zich op een symposium over Loodvergiftiging bij watervogels in 1986 de volgende uitspraak liet ontvallen. Ik citeer : De gemeenschap zal niet langer aanvaarden dat jagers en sportschutters om hun genoegens ons milieu met lood vervuilen. Einde citaat.

Ik betreur ten gronde dat noch de Werkgroep, noch de Commissie voor Leefmilieu, de ernst van het loodprobleem wilde inzien en dat mijn voorstel, dat nochtans door leden van twee meerderheidspartijen mee werd ondertekend, niet werd opgenomen in het jachtdecreet. Uit een nota van de Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw blijkt nochtans dat de Vlaamse Raad ter zake bevoegd is en dat het in de lijn ligt van de artikelen 8, 9 en 9bis van de jachtwet van 18 februari 1882. Het geniet verder ook de steun, uiteraard, van de brede milieubeweging. In de commissie heeft ook de Gemeenschapsminister gezegd dat het symposium voor loodvergiftiging bij watervogels in Brussel, van 13 tot 15 juni jongstleden — het hoeveelste nu al ? — andermaal tot de conclusie kwam dat lood zeer nadelig is voor het milieu en dat er heel wat bezwaren zijn tegen het gebruik van lood. Wat de Werkgroep en de Commissie niet kon, kan de Vlaamse Raad misschien nog wel rechtzetten.

Ik ben op dat vlak een optimist. Vandaar dat wij ter zake ook een amendement hebben ingediend.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het is niet mijn bedoeling inhoudelijk op het ontwerp in te gaan. Ik heb dit zoëven reeds gezegd tijdens de gedachtenwisseling met de heer Dierickx, naar aanleiding van de uiteenzetting van de heer Pede.

Ik wens, namens de Executieve, en ook namens mijzelf, mijn dank te betuigen aan degenen die dit belangrijk voorstel van decreet tot stand hebben gebracht. Dit decreet regelt wat onze voorouders reeds deden, namelijk de jachtbeoefening. Dit voorstel van decreet is tegelijkertijd een voorbeeld van degelijk parlementair werk. Het is een zeer evenwichtig voorstel dat in de Commissie op een ruime consensus kon rekenen. Alleen AGALEV kwam in gewetensnood in verband met de bescherming van het dierlijk leven. Ik heb tevens de grootste waardering voor de wijze waarop de verslaggever dit rapport heeft opgesteld en naar voren heeft gebracht. Ik wens tevens de Werkgroep te bedanken voor het gepresteerde werk, alsmede haar Voorzitter, de heer Beerden, die dit initiatief mede heeft genomen. Last but not least dank ik de Voorzitter van de Commissie, de heer Bosmans, die zoals steeds zijn werk op een zeer serene manier verichtte en ieders inbreng respecteerde. Er werden zeer belangrijke hearings georganiseerd en de tussenkomen waren bijzonder leerrijk, zowel voor mij als voor mijn medewerkers. Zij stellen ons in staat de tonaliteit van de betogen van voor- en tegenstanders aan te voeren. Dit zijn nuttige aanduidingen voor de Vlaamse Executieve voor het opstellen van de besluiten. Dit alles leidt tot het bereiken van evenwichten, wat wij trouwens in de reorganisatie van onze administratie hebben beoogd. In het nieuw Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer was het trouwens onze bedoeling aan het wildbeheer een aparte plaats voor te behouden.

Ik erken andermaal dat weidelijke jacht een belangrijk instrument kan zijn in het kader van natuurbehoud en natuurbeheer. Hiermee waren alle politieke fracties het eens, tenzij AGALEV.

In de besluiten van de Vlaamse Executieve zal rekening worden gehouden met de raadgevingen die in het

T. Kelchtermans

verslag tot uiting kwamen, alsook met de belangrijke besprekingen die ter zake werden gevoerd.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Minister, zal het mogelijk zijn met u elk artikel te bespreken ? Aangaande enkele artikelen zouden wij u nog vragen willen stellen. Zal u ons op die vragen antwoorden of beschouwt u de zaken, wat u betreft, als afgehandeld ?

Minister T. Kelchtermans : Dat hangt af van de vragen. Ik heb u mijn houding ter zake voor de tweede maal toegelicht. Het overige zal gebeuren op initiatief van de Vlaamse Raad. Indien men informeert naar te volgen intenties dan zal ik u het antwoord schuldig blijven. Ik zal echter wel op uw vragen ingaan indien het louter gaat om meer duidelijkheid te bekomen.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van jachtdecreet van de heren Beerden, Dufaux, Verberckmoes, Capoen en Aerts en mevrouw Tyberghien-Vandenbussche.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Dit decreet beoogt het verstandig gebruik van wildsoorten en hun leefgebieden.

De jachtdaad is de handeling waarbij het wild gedood of gevangen wordt, alsmede de handeling waarbij dat wild met dat doel opgespoord en achtervolgd wordt. In dit decreet wordt het woord jagen gebruikt in de betekenis van het stellen van een jachtdaad.

Op 'dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt :

Een nieuw derde lid toevoegen dat luidt als volgt :

„De jacht dient te gebeuren op een weidelijke manier. Ze mag niet worden uitgeoefend ten koste van andere diersoorten of van de algemene ecologische kwaliteit van een biotoop.“.

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, wij stellen voor dat artikel 2 met een derde alinea zou worden aangevuld, waarbij wordt duidelijk gemaakt wat door een aantal collega's werd gezegd, namelijk dat het huidige decreet de nadruk zou leggen op de weidelijke manier van jagen. Vandaar dat wij voorstellen dat het artikel zou worden aangevuld met de woorden : „de jacht dient te gebeuren op een weidelijke manier. Ze mag niet uitgeoefend worden ten koste van andere diersoorten of van de algemene ecologische kwaliteit van een biotoop.“

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 2 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Dit decreet verstaat onder wild alle dieren die behoren tot de in dit artikel bepaalde soorten.

Het wild wordt in de volgende categorieën gerangschikt :

a) Grof wild : edelherten (*Cervus elaphus*), reeën (*Capreolus capreolus*), damherten (*Dama dama*), moe-

flons (*Ovis musimon*), wilde zwijnen (*Sus scrofa*) ;

b) Klein wild : hazen (*Lepus europaeus*), fazanten (*Phasianus colchicus*), korhoenders (*Lyrurus tetrix*), patrijzen (*Perdix perdix*) ;

c) Waterwild : wilde eenden (*Anas platyrhynchos*), krakeenden (*Anas strepera*), slobenden (*Anas clypeata*), kuifeenden (*Aythya fuligula*), tafeleenden (*Aythya ferina*), pijlstaarten (*Anas acuta*), wintertalingen (*Anas crecca*), smienten (*Anas penelope*), grauwe ganzen (*Anser anser*), rietganzen (*Anser fabalis*), watersnippen (*Gallinago gallinago*), meerkoeten (*Fulica atra*), toppereenden (*Aythya marila*), kolganzen (*Anser albifrons*), kleine rietganzen (*Anser brachyrhynchus*), Canadaganzen (*Branta canadensis*), waterhoenen (*Gallinula chloropus*), Kieviten (*Vanellus vanellus*), zomertalingen (*Anas querquedula*), bokjes (*Lymnocyptes minimus*), goudplevieren (*Pluvialis apricaria*) ;

d) Overig wild : houtduiven (*Columba palumbus*), konijnen (*Oryctolagus cuniculus*), vossen (*Vulpes vulpes*), verwilderde katten (*Felis catus*), bunzings (*Putorius putorius*), hermelijnen (*Mustela erminea*), wezels (*Mustela nivalis*), boommarters (*Martes martes*), steenmarters (*Martes foina*).

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

Het eerste lid vervangen door wat volgt : „Dit decreet verstaat onder wild alle, niet in gevangenschap gekweekte, dieren die behoren tot de in dit artikel bepaalde soorten.“.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : „In het tweede lid, a) op de tweede en derde regel de woorden „damherten (*Dama dama*) moeflons (*Ovis musimon*) „ weglaten.“

Op dit artikel zijn er amendementen van de heren Laverge en Pede die eensluidend zijn.

Voorzitter

Zij luiden als volgt : „In fine van het tweede lid, b) de woorden „houtsnippen (*Scolopax rusticola*) ;” toevoegen.”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : „In het tweede lid, b) op de tweede regel de woorden „korhoenders (*Lyrurus tetricus*) ,” weglaten.”

Op dit artikel is er een derde amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : „In het tweede lid c) vervangen door wat volgt : „c) Waterwild : wilde eenden (*Anas platyrhynchos*) ;”.

Op dit artikel is er een vierde amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : „In het tweede lid, d) op de tweede regel de woorden „vossen (*Vulpes vulpes*) ,” en op de derde, vierde en vijfde regel de woorden „bunzings (*Putorius putorius*), hermelijnen (*Mustela erminea*), wezels (*Mustela nivalis*), boommarters (*Martes martes*), steenmarters (*Martes foina*)” weglaten.

Op dit artikel is er een vijfde amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt : „In fine van het tweede lid, d) de woorden „muskusrat (*Ondatra zibethicus*), beverrat (*Myocastor coypus*) ;” toevoegen.”

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, wij hebben een amendement ingediend bij artikel 3a) aangaande de definitie van grof wild.

Moeflons - ovis musimon - en damherten - dama dama -moeten uit deze lijst worden geschrapt omdat deze dieren, al dan niet voor de jacht, in Europa zijn uitgezet. De moeflon is vooral afkomstig uit Corsica en Sardinië en werd in België met succes geïntroduceerd. Het zijn dus exotische dieren. De damherten die bij ons voorkomen stammen allen af van uitgezette of ontsnapte exemplaren.

Deze hertesoot wordt veel gebruikt voor het verlevendigen van parken, maar vormt ook een favoriete buit voor jagers. Het klasseren als wild van deze twee zoogdiersoorten is dan ook onaanvaardbaar. Door het feit dat deze dieren oorspronkelijk niet in België thuishoren, kan hun huidige aanwezigheid hier als een vorm van faunavervalsing worden beschouwd. Niet alleen de jacht op beide diersoorten moet worden afgeschaft, ook het verder uitzetten moet aan banden worden gelegd.

De vraag kan worden gesteld of ook wilde zwijnen - sus scrofa - bij het jachtwild moeten worden geklasseerd. Aangezien deze diersoort in Vlaanderen vrijwel nergens voorkomt, hebben wij hiervoor geen amendement ingediend.

De heer J. Pede : Af en toe zien wij ook in Vlaanderen wilde varkens . De oorzaak hiervan is niet het uitbreken, maar wel de weersomstandigheden.

U beweert dat de moeflons exotische dieren zijn. Deze dieren komen ook voor in Duitsland, Tsjechoslovakije en zelfs in Luxemburg.

De heer L. Dierickx : Als de wilde zwijnen over de taalgrens trekken betekent dit misschien dat er iets niet in orde is met de taalgrens.

Mijnheer de Voorzitter, ons amendement betreffende het klein wild is beperkt tot de korhoen - tetrao tetricus -. Deze vogelsoort staat op het punt voorgoed te verdwijnen. Dit wordt door niemand betwist. Naar verluidt kwam deze diersoort nog voor in Oost-België, zij het dan in een zeer beperkt gebied. De korhoen verdwijnt uit de Belgische heidevlakte waarvan hij een symbool was. De oorzaken van deze achteruitgang zijn het biotoopverlies ten gevolge van de teloorgang van de kleinschalige landbouw, de natuurlijke predatie en een ziekte die een verminderd voortplantingsvermogen zou veroorzaken.

Redenen genoeg dus om deze vogel volledig te beschermen. Het houden van deze vogel is daardoor verboden.

De heer F. Verberckmoes : Het verdwijnen van de korhoen is ook te wijten aan het feit dat de jagers deze vogelsoort sedert lang niet meer uitzetten.

De heer L. Dierickx : Wij komen in een vicieuze cirkel terecht. Hierover kan nog lang worden gediscussieerd. Het vermelden van deze vogelsoort in het jachtdecreet is niet conform de bepaling in artikel 7, punt 4 van Europese richtlijn van 1979, inzake het behoud van de vogelstand. Voor de vogelbescherming moet deze vogel dan ook uit dit decreet worden geschrapt.

Mijnheer de Voorzitter, wij willen ook een hele reeks vogelsoorten, gerangschikt onder het waterwild, laten schrappen. Wij willen alleen de wilde eend behouden. De kraakeend, de pijlstaart, de watersnip, de zomertaling, de toppereend, het bokje en de goudplevier, komen zelden voor en zijn bedreigde soorten. De Canadese gans is een exotische soort. De jacht op de waterhoen en op de Kievit is door de Beneluxovereenkomst van 10 juni 1970 verboden. Toch zijn zij in de lijst opgenomen als eventueel bejaagbaar wild. De meerkoet is ook in de lijst opgenomen en een meerkoet is niet eetbaar. Slobeend, kuifeend, tafeleend, wintertaling, smient, grauwe gans, rietgans, kolkans, kleine rietgans, zijn bij ons geen of zeldzame broedvogels. Het bejagen ervan heeft invloed op de broedgebieden buiten het Vlaamse land. Deze vogels zijn volgens de Vlaamse Executieve sinds jaren niet meer bejaagbaar. Dit geldt niet voor de grauwe gans, de wintertaling en de smient.

Als jagen een vorm van oogsten is, hebben wij hier te doen met oogsten zonder kennis van en zonder bekommernis om de broedvoorwaarden. Dit wil zeggen, zonder zorg om de reproductievoorwaarden van de soorten in kwestie.

Het gaat hier over trekvogels en wij dachten dat de jagers de natuur willen beheren. De natuur beheren zonder zich echter zorgen te maken over de broedgebieden zelf en de toestand in de broedgebieden, noemen wij het tegenovergestelde van het beheren

Dierickx

van natuur.

De heer J. Pede : Mijnheer Dierickx, mag ik laten opmerken dat de wintertaling bij ons een zeldzame vogel is.

De heer L. Dierickx : Ik heb gezegd dat de wintertaling door de Vlaamse Executieve inderdaad bejaagbaar is gesteld, maar ik heb eraan herinnerd ...

De heer J. Pede : Volgens u zijn er bij ons dus weinig of geen broedvogels ?

De heer L. Dierickx : Wij gaan ervan uit dat de wintertaling en de smient moeten worden beschermd en niet mogen behoren tot het bejaagbaar wild.

De heer J. Pede : Omdat er volgens u te weinig zijn ! Dit houdt toch geen steek.

De heer L. Dierickx : Dat is niet de enige reden. Het gaat ook om het algemeen beginsel dat wij ons natuurpatrimonium, waarin inderdaad nog een paar dieren voorkomen, moeten beschermen en het is niet omdat sommige diersoorten nog vrij talrijk zijn dat er zo maar op mag worden geschoten. Het Vlaamse land is overbevolkt en overgeïndustrialiseerd. Voor het stukje natuurpatrimonium dat ons nog rest zullen de Groenen vechten. Zij zullen alles doen om te verhinderen dat sommige mensen voor hun plezier op dieren kunnen schieten.

De heer J. Pede : Spijtig genoeg weet u niet waarover u spreekt, he-las !

De heer L. Dierickx : Ik ben inderdaad geen jager maar van in mijn jeugd jaren al ben ik lid van de Wiele-waal en . . .

De heer J. Pede : Ik ben ook lid van de wielclub, maar daarom kan ik nog niet fietsen !

De heer L. Dierickx : . . . en ben ik door natuurgebieden van de Kempen en het Vlaamse land getrokken. Ik herinner mij nog hoeveel plezier wij erin vonden een vogel te herkennen

en te identificiëren. Dit genot was waarschijnlijk even groot als het plezier hem te kunnen doodschieten en mee naar huis te nemen. Onze bevolking het plezier bijbrengen van een vogel in de vrije natuur en niet in een volière te herkennen is waarschijnlijk de enige manier om onze natuur nog te redden.

De Voorzitter : Mijnheer Dierickx, de algemene bespreking is reeds gesloten.

De heer L. Dierickx : Ik ben mij daarvan bewust, Mijnheer de Voorzitter, maar ik werd herhaaldelijk onderbroken.

De heer F. Verberckmoes : Mijnheer de Voorzitter, ik wil de heer Dierickx erop wijzen dat het gebruik van de term doodschieten vooral zijn eigen onverdraagzaamheid bewijst. Het is alles behalve tolerant om een tegenstrever met dergelijke termen te betitelen.

De heer L. Dierickx : Verkiest u dan buiten gevecht stellen of alleen maar kwetsen ?

Mijnheer de Voorzitter, wij willen de paragraaf betreffende het overige wild amenderen. Het aanvaarden van de schrapping van onze inheemse roofdiersoorten uit deze categorie zou de belangrijkste verbetering zijn in dit voorstel van jachtdecreet. Wilde katten, bunzings, hermelijnen, wezels, boommarters en steenmarters moeten een waterdichte bescherming genieten, want zij vervullen een belangrijke regulerende taak in het ecosysteem. Deze diersoorten moeten dan ook worden overgeheveld naar de wet op het natuurbehoud. Het bejagen van deze nuttige dieren heeft geen enkel belang en kan niet worden verantwoord omdat zij zogenaamd schadelijk zouden zijn voor het jachtwild. Jagers zien roofdieren als een soort concurrenten voor hun oogst. Roofdieren leven immers van de aanwas van hun prooidieren. Hun aantallen zijn op mekaar afgestemd. Als de roofdieren de voorjaarsstand van hun prooidierpopulaties verkleinen, betekent dit ook het beperken van de eigen bestaansmogelijkheden, wat daarom niet gebeurt. Het aantal prooidieren is dus beperkend voor

het aantal roofdieren. Roofdieren ro-men slechts een deel van de najaarsstand af maar laten de voorjaarspopulatie onaangetast.

Het is een stap vooruit dat de wilde kat en de das als jachtwild verdwijnen. De wilde kat komt in Vlaanderen niet voor en de das is zo zeldzaam dat zijn bescherming misschien reeds te laat komt. Blijven dus behouden vossen, bunzings, hermelijnen, wezels, boommarters en steenmarters. Het is gewoon waanzinnig dat de jagers deze soorten als concurrenten beschouwen en zelfs indien zij dat wel zijn, hebben deze klein predatoren voorrang op de jagers. Zelfs de uiterst zeldzamen boommarters en steenmarters komen voor in de lijst van de werkgroep. Dat bewijst dat de jagers nog steeds niets van de jacht en de natuur hebben begrepen.

Mijnheer de Voorzitter, op deze manier heb ik getracht de vier amendementen van de Groenen te verdedigen.

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, wij hebben nog een bijkomend amendement bij artikel 3, paragraaf d) Overig wild. Wij willen de muskusrat en de beverrat aan de lijst toevoegen. Wij hebben daarvoor twee redenen. Ten eerste, deze dieren zijn exoten, zij behoren niet tot onze fauna. Zij zijn bovendien schadelijk, onder andere voor een reeks zeldzaam geworden planten. De tweede reden is van culinaire aard. Sommige collega's van de Vlaamse Raad heb ik ook al getraceerd op een dergelijke culinaire specialiteit. Zij weten dus dat zowel de muskusrat als de beverrat niet alleen een beetje zwaarder zijn dan het wild konijn maar ook heel wat smakelijker. Wij hebben er dus geen bezwaar tegen dat deze dieren op de lijst worden opgenomen.

Bovendien is de bestrijding van de muskusrat een kostelijke aangelegenheid. De Minister van de Vlaamse Gemeenschap zal mij wellicht bijval-len. De strijd tegen de muskusrat is een echt Sisyfusarbeid geworden : hoe meer men op die dieren jaagt hoe

Janzegers

meer er bij komen. Enige hulp van de jagers is dus zeker welkom.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik heb enkel de eerste zin herschreven en ingevoegd : niet in gevangenschap gekweekte. Daarmee onderstreep ik de bedoeling van de indieners die zich verzetten tegen het uitzetten van gekweekt wild, zoals tamme fazanten.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 3 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK II

Jachttijden

Artikel 4

De Vlaamse Executieve bepaalt minstens vijfjaarlijks, na advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en de in artikel 10, derde lid van het koninklijk besluit van 15 september 1924 tot inrichting van de officiële vertegenwoordiging van de landbouw, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 12 april 1977, bedoelde gewestelijke sectie van de Nationale Landbouwwraad, voor het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Gewest, voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jachtwijze de data van de opening en van de sluiting van de jacht.

De besluiten betreffende de opening en de sluiting van de jacht worden ten minste dertig dagen voor de op grond van het eerste lid bepaalde datum bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt :

Een nieuw derde lid toevoegen dat luidt als volgt : „De Vlaamse Executieve kan, om redenen van natuurbehoud of voor het behoud van de wild-

stand, tijdelijk verdergaande beschermingsmaatregelen nemen.”

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, in artikel 4, eerste paragraaf staat dat de Vlaamse Executieve de datum van opening en sluiting van de jacht minstens vijfjaarlijks bepaalt. Ons amendement strekt ertoe om ter zake een zekere soepelheid in acht te nemen. Om redenen van natuurbehoud of van behoud van de wildstand moet de Vlaamse Executieve tijdelijk meer verregaande beschermingsmaatregelen kunnen nemen door de openingsperiode te beperken of zelfs tot volledig jachtverbod op een of andere soort over te gaan.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 4 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 5

De Vlaamse Executieve kan het jagen op de door haar aan te duiden wildsoorten per beheerseenheid zoals bedoeld in artikel 12 of per jachtterrein, afhankelijk stellen van het bezit van een door of namens haar goedgekeurd afschotplan. Voor het jagen op grof wild is een afschotplan verplicht.

Zij bepaalt de inhoud, de vorm en de voorwaarden van toekenning of weigering van het afschotplan, evenals de maatregelen vereist voor het toezicht op de naleving van het goedgekeurde afschotplan.

Elke overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

Het is verboden op straffe van een geldboete van honderd frank, te jagen tussen de officiële zonsondergang en de officiële zonsondergang.

De Vlaamse Executieve kan echter het schieten van wild in het kader van

een door of namens haar goedgekeurd afschotplan toestaan van één uur voor de officiële zonsondergang tot één uur na de officiële zonsondergang.

De Vlaamse Executieve kan evenwel in het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Gewest de jacht op door haar bepaalde eendesoorten één uur na de officiële zonsondergang en één uur voor de officiële zonsondergang toestaan buiten de gebieden die, op grond van de internationale verdragen vermeld in artikel 36 van dit decreet en van de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten, werden aangewezen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt : In het eerste lid op de tweede en derde regel telkens het woord „officiële” weglaten.

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, ik trek dit amendement in.

De Voorzitter : Het amendement is ingetrokken.

Op dit artikel is er eveneens een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt :

Het tweede en het derde lid weglaten.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, met het begrip loerjacht wordt bedoeld de jacht in de duisternis, dus na zonsondergang en voor zonsondergang. Door in dit decreet wordt de loerjacht noch afgeschaft, noch beperkt, maar ondanks onze vraag uitgebreid.

Wij vragen dus de schrapping van het tweede en derde lid van artikel 6. Onze verantwoording is de volgende : loerjacht na zonsondergang kan niet weidelijk zijn en is totaal ongeschikt voor het voorkomen of bestrijden van schade door eenden. Het niet-weidelijke bestaat erin dat deze jachtvorm de kans op vergissingen in

Dierickx

de duisternis vergroot, waardoor heel wat aangeschoten dieren niet worden gevonden en de hele nacht door liggen te verkommeren. Bovendien worden heel wat vogels van hun slaapplekts verjaagd, met als gevolg dat zij geen geschikte schuilplaats meer vinden. Daarenboven vinden de boswachters dat controle op de jacht in de duisternis risicovol is ; jagers dragen immers vuurwapens. Daarom pleiten ook de boswachters voor de afschaffing van de loerjacht.

Mijnheer de Voorzitter, wij beschouwen de uitbreiding van de loerjacht als een van de meest nefaste beslissingen die in dit voorstel van decreet werden opgenomen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 6 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK III

Houder van het jachtrecht Jachtterreinen

Artikel 7

Het is verboden te **eniger** tijd en op enigerlei wijze te jagen op andermans grond zonder uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, op straffe van een geldboete van vijftig frank, onverminderd schadevergoeding indien daartoe reden bestaat. In geval van betwisting inzake het jachtrecht op hetzelfde perceel heeft hij die een schriftelijk akkoord van de eigenaar kan voorleggen het jachtrecht.

De geldboete wordt verhoogd tot honderd frank wanneer de grond met muren of hagen is afgesloten.

Op straffe van een geldboete van vijftig frank is elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn recht gebruik maakt, verplicht een door hem opgemaakt plan van zijn jachtterrein met aanduiding van de percelen waarbinnen hij geen jachtrecht heeft, in te dienen bij de arrondissementcommissaris of de door de

Vlaamse Executieve aan te wijzen ambtenaar, in wiens ambtsgebied het jachtterrein of het grootste gedeelte ervan is gelegen.

Het plan wordt door die ambtenaar en door andere door de Vlaamse Executieve aan te wijzen ambtenaren ter inzage gehouden.

De Vlaamse Executieve bepaalt de vorm, het tijdstip en de wijze waarop deze plannen worden neergelegd bij de in het derde lid aangewezen ambtenaar en de bijkomende informatie die moet worden verstrekt. Met een geldboete van vijftig frank wordt eveneens bestraft, de houder van het jachtrecht die een plan heeft neergelegd dat de toestand van zijn jachtterrein niet juist weergeeft en die, op verzoek van de arrondissementcommissaris of van de door de Vlaamse Executieve aan te wijzen ambtenaar, binnen de gestelde termijn geen juiste gegevens neerlegt, en de houder van het jachtrecht die aan deze ambtenaar de voorgeschreven informatie niet mededeelt.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dierickx dat luidt als volgt : „In het eerste lid op de tweede regel het woord „uitdrukkelijke” vervangen door het woord „schriftelijke”.”

Op dit artikel is er eveneens een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt :

A. In het eerste lid op de tweede regel het woord „uitdrukkelijke” vervangen door het woord „schriftelijke” .

B. In fine van het derde lid de volgende zin toevoegen : „Dit plan dient bij de neerlegging te zijn vergezeld van de schriftelijke toestemming van de eigenaars waarvan het jachtrecht gepacht wordt, of van een kopie van de eigendomsakte.”

C. In fine van het vierde lid de volgende zin toevoegen : „Iedereen kan op eenvoudige aanvraag inzage krijgen in dit plan.”

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de

Voorzitter, wij stellen voor punt A van ons amendement te schrappen, aangezien het amendement van de heer Dierickx hetzelfde vermeldt.

De Voorzitter : Akte wordt u daarvan gegeven.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, wij willen rekening houden met de opmerkingen van de Raad van State.

Wij stellen voor dat bij de indiening van het plan van het jachtdecreet hetzij de schriftelijke toestemming van de eigenaars waarvan het jachtrecht wordt gepacht moet worden gegeven, hetzij een copie van de eigendomsakte, want men moet zichzelf geen toestemming geven. Het zou het de arrondissementcommissarissen gemakkelijker maken hier aan toe te voegen dat iedereen op eenvoudige aanvraag dat plan kan inkijken. Op die manier zouden heel wat problemen die bij de jacht rijzen onmiddellijk kunnen worden opgelost.

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Dierickx.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, de heer Janzegers en ik zijn het natuurlijk eens. In mijn amendement stel ik voor het woord uitdrukkelijke op de tweede regel van het eerste lid van het artikel te vervangen door het woord schriftelijke. Het contract dat tot stand komt tussen de eigenaar van de grond en de jager moet een schriftelijk contract zijn en niet langer een mondeling, zij het dan uitdrukkelijk. Wij hebben dit amendement ingediend omdat wij luisteren naar het advies van de Raad van State waarin staat dat de term uitdrukkelijke toestemming niets betekent. Daarom is het beter het woord schriftelijk te laten gebruiken, zoals oorspronkelijk werd voorgesteld door de werkgroep. Waarom deze wijziging op het laatste ogenblik ?

Een bijkomende bedoeling is dat door het opleggen van een schriftelijk contract kan worden vermeden dat al te veel jagers al te gemakkelijk dezelfde jachtgronden bejagen.

De Voorzitter : De heer Verberckmoes heeft het woord.

De heer F. Verberckmoes : Mijnheer de Voorzitter, ik ga graag even in op wat de heer Dierickx voorstelt, namelijk het vragen van een schriftelijke overeenkomst. De jagers zouden niet beter wensen dan van de eigenaar een schriftelijk bewijs te krijgen, maar veel eigenaars willen dat gewoon niet geven.

Jammer genoeg is de Vlaamse Raad onbevoegd om daar iets aan te doen. Wij behandelen hier het jachtdecreet, en wij zijn onbevoegd om de eigenaars een dergelijk reglement op te dringen aangezien zij buiten de bepalingen van deze regeling blijven.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 7 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 8

§ 1. De jacht met het geweer is verboden op elk terrein waarvan de aaneengesloten oppervlakte minder bedraagt dan veertig hectare:

Voor de toepassing van het eerste lid worden ook als aaneengesloten terreinen beschouwd, waarop over geheel hun uitgestrektheid mag worden gejaagd, de jachtterreinen die doorsneden worden door een openbare of privé-weg, een niet bevaarbare waterloop of een spoorweg.

Niet als aaneengesloten worden echter alleen beschouwd, de terreinen :

1° die hetzij door een autoweg, hetzij door een bevaarbare waterloop, hetzij door een spoorweg met een breedte, bermen inbegrepen, van meer dan vijftig meter, worden doorsneden ;

2° die verbonden zijn door delen waarin omwille van hun afmetingen geen cirkel met een straal van ten minste vijftientig meter kan worden getrokken.

De jacht met het geweer is eveneens verboden op elk gedeelte van een terrein, welke ook de oppervlakte van dit laatste zij, waarin omwille van zijn afmetingen geen cirkel met een straal van ten minste vijftientig meter kan worden getrokken.

Het is verboden op minder dan honderdvijftig meter van woningen of gebouwen vuurwapens af te vuren in de richting van deze laatste.

§ 2. De jacht met het geweer op waterwild is evenwel toegestaan op terreinen van geringere oppervlakte dan bepaald in § 1, mits deze terreinen, op het ogenblik dat de jacht wordt uitgeoefend, een minimum aaneengesloten wateroppervlakte van drie hectare omvatten waarop de jacht toegestaan is.

Voor de toepassing van het eerste lid worden als aaneengesloten beschouwd alle ononderbroken wateroppervlakten, evenals de watervlakten die onderling op natuurlijke of kunstmatige wijze door een watergang zijn verbonden.

§ 3. De inbreuken op de bepalingen van dit artikel worden bestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank en met een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt : „In § 1, derde lid, 2°, derde lid op de tweede en derde regel de woorden „in de richting van deze laatste” weglaten.”

Op dit artikel is er eveneens een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt :

In § 2 het eerste lid vervangen door wat volgt : „De jacht met het geweer op waterwild op de jachtterreinen zoals beschreven in § 1 is toegelaten mits deze terreinen, op het ogenblik dat er jacht wordt uitgeoefend, een minimum aaneengesloten wateroppervlakte van drie hectare omvatten. De verbindingen tussen de verschillende wateroppervlakten dienen een breedte te hebben van ten minste drie meter.”

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, het gaat hier om dezelfde

opmerkingen, die ik bij het vorige artikel heb geformuleerd.

Ik woon op een kruispunt van drie jachtgebieden, waar alles mondeling gebeurt, wat aanleiding geeft tot vele betwistingen.

In tegenstelling met wat collega Verberckmoes stelt, wijs ik erop dat wanneer de zaken duidelijk op papier staan heel wat problemen uit de weg worden geruimd.

In artikel 8 staat bij het einde van paragraaf 1 : het is verboden op minder dan 150 meter van woningen of gebouwen vuurwapens af te vuren in de richting van deze laatste. Hoe kan men dat controleren ?

In de Commissie werd gezegd dat zulks betekent dat in een straal van — dus in een cirkel met een diameter van 300 meter met het huis als middelpunt — 150 meter geen wapens mogen worden afgevuurd. Dat stemt niet overeen met wat in de tekst staat, aangezien daar staat : in de richting van deze laatste. Wanneer ik dus met mijn rug tegen het huis sta kan ik vanaf het huis beginnen schieten.

Het is een minder goede formulering dan vroeger toen werd bepaald dat men binnenin een straal van 150 meter niet met een geladen wapen mag komen en dat daar niet mag worden geschoten. Het zou veel eenvoudiger en duidelijker zijn in geval er zou staan : het is verboden op minder dan 150 meter van woningen of gebouwen vuurwapens af te vuren. Voor mij mag dat zelfs 100 meter zijn.

Ik ben er voorstander van dat men het huis een *azielrecht* geeft. Mensen die op het platteland wonen en meestal enkel tijdens de weekends in hun hof werken, hebben daar vaak veel problemen mee.

Ook in het belang van de jagers dienen deze problemen zeer strikt en op basis van goede afspraken te worden geregeld.

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijn amende-

Dierickx

ment bij artikel 8 heeft betrekking op paragraaf 2.

In de eerste alinea van artikel 8 werd een kleine verbetering aangebracht door te bepalen dat de aaneengesloten oppervlakte tenminste 40 ha moet bedragen. Daardoor wordt het probleem van de wateroppervlakte waarop mag worden gejaagd niet opgelost.

De milieubeweging wenst dat de 3 hectare, die nodig zijn om op waterwild te mogen jagen, dienen gelegen te zijn in een jachtterrein van 40 hectare en dus niet buiten het jachtterrein. Bovendien dienen deze 3 hectare wateroppervlakte door beken van tenminste drie meter breedte aaneengesloten te zijn, zodanig dat men werkelijk mag spreken van een aaneengesloten wateroppervlakte. Dus niet een aantal plassen en vennen, die kunstmatig aan mekaar worden gesloten door het graven van greppels of kleine beken.

Dat is voor ons absoluut noodzakelijk om de jacht op het waterwild te beperken.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 8 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 9

Het is verboden, op straffe van een geldboete van vijftig frank, te jagen op de spoorwegen en hun aanhorigheden.

Op straffe van dezelfde geldboete is het aan ieder ander dan de aangelande eigenaar of zijn rechthebbende verboden te jagen op de openbare wegen en op de spoorwegbermen.

De aangelande eigenaar of zijn rechthebbende mag op de spoorwegbermen van dit recht echter alleen gebruik maken om met buidels en fretten op konijnen te jagen.

— *Aangenomen.*

Artikel 10

Met een geldboete van tien frank tot

vijftewintig frank worden gestraft degenen die wetens en willens hun honden laten jagen of rondlopen op gronden waarvan het jachtrecht aan een ander toebehoort.

Het feit dat honden over andermans erf lopen bij het vervolgen van grof wild of ander wild dat op het eigendom of het jachtrecht van hun meester respectievelijk werd opgejaagd of aangeschoten, wordt geacht niet onder toepassing te vallen van dit artikel noch van artikel 7, behoudens de burgerlijke rechtsvordering in geval van schade.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : „In het tweede lid op de tweede regel na het woord „vervolgen” de woorden „en apporteren” invoegen. ”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : „In het tweede lid op de derde en vierde regel de woorden „opgejaagd of” weglaten.”

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen dat in het tweede lid op de tweede regel na het woord vervolgen de woorden en apporteren zouden worden ingevoegd. In het tweede lid op de derde en vierde regel wensen wij de woorden opgejaagd en aangeschoten te vervangen door het woord aangeschoten. Het gaat hier om de logische beëindiging van de jachtdaad, voor zover ze op het eigen grondgebied heeft plaats gehad. Het is normaal dat een aangeschoten stuk wild door de jachthond moet kunnen worden opgespoord en geapporteerd, zelfs vanop andermans erf of jachtterrein. Dit is een logisch gevolg van de legaal gestelde jachtdaad om het lijden en de telloorgang van ziek geschoten wild te vermijden. Het laten opjagen door de hond van wild waarop misschien wel werd geschoten op het eigen jachtterrein, maar dat werd gemist en zich nu in dekking bevindt op een naburige jacht, is het stellen van een nieuwe jachtdaad in de zin van artikel 2 van

dit decreet. Daarom vragen wij dat deze woorden zouden worden vervangen of ingevoegd.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 10 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 11

Het jagen op de domeinen van de Staat, het militair domein inbegrepen, het Gewest, de provincies, de gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de kerkefabrieken is alleen geoorloofd ingevolge een openbare aanbesteding van het jachtrecht.

De zittende jager en een wildbeheersing, zoals bedoeld in artikel 12, hebben het recht bij een aanbesteding, voor zover zij deelgenomen hebben aan de aanbesteding, een hoger bod te doen. Het jachtrecht moet worden toegekend aan de hoogst biedende zo dit hoger bod, gedaan binnen de tien dagen volgend op de aanbesteding, meer dan één tiende hoger ligt dan de bij de openbare aanbesteding verkregen prijs. Bij gelijk hoger bod geniet de zittende jager de voorkeur zo hij geen inbreuk heeft gepleegd op de vroegere verpachtingsvoorwaarden.

Het recht tot jagen in het Zoniënbos is voorbehouden aan de Kroon.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt :

In fine van het tweede lid de volgende zinsnede toevoegen : „en voorzover de openbare aanbesteding niet is toegewezen aan een vereniging die de bedoeling heeft het gebied als natuurgebied te beheren.”

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen dat in fine van het tweede lid de volgende zinsnede wordt toegevoegd : en voor zover de openbare aanbesteding niet is toegewezen aan een vereniging die de bedoeling heeft het gebied als natuurgebied te beheren.

Dierickx

Mijnheer de Voorzitter, het komt voor dat natuurverenigingen, juist om de jacht te beperken en natuurgebieden te schonen, de financiële inspanning leveren om die gebieden te huren om ervoor te zorgen dat gedurende een bepaalde tijd in die gebieden niet meer wordt gejaagd. Daarom vragen wij dat door het inlassen van deze zinsnede een faciliteit zou worden gegeven aan deze natuurverenigingen, waarvan de bedoelingen alleen maar hoog kunnen worden gewaardeerd.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 11 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 12

De Vlaamse Executieve kan de voorwaarden bepalen waaronder afzonderlijke jachtterreinen vrijwillig tot grotere beheerseenheden kunnen worden samengelegd ten behoeve van het wildbeheer, het natuurbehoud en het verbeterd toezicht. Zij kan daartoe een subsidie verlenen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt :

A. Op de vierde regel de woorden „, het natuurbehoud” weglaten.

B. Op de vijfde regel de zin „Zij kan daartoe een subsidie verlenen.” weglaten.

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, het is de bedoeling dat het artikel als volgt zou luiden : de Vlaamse Executieve kan de voorwaarden bepalen waaronder afzonderlijke jachtterreinen vrijwillig tot grotere beheerseenheden kunnen worden samengelegd ten behoeve van het wildbeheer en het verbeterd toezicht. Het is duidelijk dat, wanneer jagers wensen hun afzonderlijke jachtterreinen samen te leggen om een beter beheer en toezicht te krijgen, dit geen probleem oplevert. Er rijst een probleem wanneer men daar gaat aan toevoegen : het natuurbehoud, en : zij dan daartoe een subsi-

die verlenen. Ons voorstel is deze zaken gewoon gescheiden te houden om te verhinderen dat het ene zou worden gebruikt voor het andere. De controle daarop is ons niet zo duidelijk en het is vanuit die twijfel dat wij ervoor pleiten deze zaken gescheiden te houden.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 12 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK IV

Het jachtverlof

Artikel 13

Hij die jagend met het geweer wordt aangetroffen en geen jachtverlof bij zich heeft, wordt gestraft met een geldboete van honderd frank, tenzij hij binnen achtenveertig uur na de vaststelling van de feiten, het bewijs levert dat hij op het ogenblik houder was van een regelmatig jachtverlof.

Het jachtverlof is persoonlijk ; het is maar geldig voor één jaar, te rekenen van 1 juli.

De Vlaamse Executieve regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van hun afgifte. Zolang de Vlaamse Executieve ter zake geen nieuwe regelen heeft gesteld, blijven de bestaande regelen geldig.

De Vlaamse Executieve kan het deelnemen aan het jachtexamen of aan een gedeelte ervan afhankelijk stellen van de betaling van een inschrijvingsgeld waarvan zij het bedrag, de betalingsplichtige en de wijze van betaling vaststelt.

Hij die jagend met het geweer wordt aangetroffen en geen jachtverlof kan voorleggen, wordt, behalve tot de geldboete bij dit artikel bepaald, ambtshalve veroordeeld tot betaling van het bedrag van de belasting die verschuldigd is voor het jachtverlof en door het strafbare feit is ontdeken.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : „In het eerste lid op de eerste regel en in het vijfde lid

op de eerste regel de woorden „, jagend met het geweer” telkens vervangen door het woord „, jagend”.”

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, al deze amendementen zijn zeer belangrijk. Hier wordt een begrip gehanteerd, in de eerste alinea van artikel 13, namelijk : jagend met het geweer. Wij willen dat vervangen door jagend, weer denkend aan de definitie die wordt gegeven in artikel 2, waarmee wij akkoord gaan.

Jagen gebeurde nooit alleen met het geweer. Er bestaat een grote kans dat jagen in de toekomst nog meer zal gebeuren zonder geweer. Wij vernemen uit welingelichte bron dat onder meer in Amerika het een mode wordt om te jagen met pijl en boog — maar dan zeer geperfectioneerd — en met de kruisboog. Er zijn nog andere jachttechnieken die worden gebruikt en daarom menen wij er goed aan te doen aan de Vlaamse Raad voor te stellen het beperkende begrip jagen met het geweer te vervangen door het begrip jagen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 13 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 14

§ 1. Het jachtverlof bedoeld in artikel 13 wordt afgegeven door de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen ambtenaar.

§ 2. De in het Waalse Gewest en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geldig afgegeven jachtverloven kunnen door de Vlaamse Executieve onder de door haar te bepalen voorwaarden gelijkgesteld worden met de in het Vlaamse Gewest geldige jachtverloven mits ook de in het Vlaamse Gewest geldig afgegeven jachtverloven door het Waalse Gewest respectievelijk het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gelijkgesteld worden met de door hen afgegeven geldige jachtverloven.

— *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 15

§ 1. De houders van een jachtverlof afgegeven in het Vlaamse Gewest kunnen als gastheer een jachtvergunning verkrijgen voor hun niet in het Vlaamse Gewest wonende genodigden. De jachtvergunning, die wordt afgegeven door de ambtenaar bedoeld in artikel 14, § 1, is slechts geldig voor de vijf vooraf bepaalde data van het jachtseizoen vermeld op de jachtvergunning.

De Vlaamse Executieve regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van de afgifte van de jachtvergunningen.

§ 2. De genodigde die jagend wordt aangetroffen, evenals de gastheer die samen met de genodigde jagend wordt aangetroffen zonder dat een voor de genodigde geldige jachtvergunning kan worden voorgelegd, worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 13.

— *Aangenomen.*

Artikel 16

De belasting op de afgifte van de jachtverloven en de jachtvergunningen wordt vanaf het jachtseizoen 1992-1993 als volgt vastgesteld :

1. voor het jachtverlof dat elke dag van het jachtseizoen geldig is : 6.000 frank ;
2. voor het jachtverlof dat elke zondag van het jachtseizoen geldig is : 4.200 frank ;
3. voor de jachtvergunning die vijf vooraf bepaalde dagen in het jachtseizoen geldig is : 1.500 frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 17

De vastgestelde belasting wordt betaald door storting of overschrijving van het verschuldigde bedrag op het daartoe bestemde rekeningnummer van de bevoegde dienst van de Vlaamse Executieve. De opbrengsten hiervan worden rechtstreeks en integraal toegewezen aan de gewest-

dienst met afzonderlijk beheer Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

— *Aangenomen.*

Artikel 18

De op grond van artikel 16 geïnde belasting wordt niet terugbetaald.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

De jachtmiddelen

Artikel 19

Het is te allen tijde verboden, op straffe van een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank en van een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand, gebruik te maken van netten, strikken, stroppen, lokaas, giftige stoffen en van enig ander tuig geschikt om jaagbaar wild te vangen, te doden of om het vangen of doden van dat wild te vergemakkelijken.

Het vervoer en het bij zich houden van de voormelde tuigen worden gestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank.

Het gebruik en het vervoer van diezelfde tuigen worden gestraft met een geldboete van tweehonderd frank tot vierhonderd frank en met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee maanden, indien de schuldigen gewapend, verkleed of gemaskerd zijn, ofwel wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepleegd.

De arrondissementscommissaris kan het jachtverlof voorlopig intrekken ongeacht de reglementaire bepalingen betreffende de afgifte van de jachtverloven.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt :

Aan dit artikel een nieuw vijfde lid toevoegen dat luidt als volgt : „De productie, de invoer, de uitvoer, de verkoop en het gebruik van hagelpa-

tronen die lood bevatten, zijn verboden. Alleen hagelpatronen die stalen korreltjes bevatten, zijn toegelaten. De hagelpatronen die lood bevatten, alsmede de gebruikte wapens, worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.”

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat de heer Janzegers voldoende ons standpunt over de problemen verbonden aan het gebruik van loodhagel in zijn algemene uiteenzetting heeft toegelicht. Wij hoeven er dus niet op terug te komen.

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, ik heb nog een vraag bij de laatste paragraaf waarin wordt bepaald dat de arrondissementscommissaris het jachtverlof kan intrekken ongeacht de reglementaire bepalingen betreffende de afgifte van jachtverloven. Daardoor geeft men natuurlijk een discretionaire bevoegdheid aan de arrondissementscommissaris. Kan niet worden overwogen om het woord kan te vervangen door zal ? Ik heb evenwel geen amendement in die zin ingediend.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, dat werd reeds in Commissie besproken. Kan heeft wel degelijk zijn betekenis.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 19 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 20

De bepaling van artikel 19 is niet toepasselijk :

1. op de buidels voor het vangen van konijnen ;
2. op tuigen die de eigenaar of zijn rechthebbende met machtiging van de Vlaamse Executieve gebruikt om in zijn bossen voor de teelt bestemde fazaanten te vangen ;

Voorzitter

3. op met wetenschappelijke doeleinden gebruikte vangtuigen binnen de perken en onder de voorwaarden die door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : Punt 2 weglaten.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt : Punt 2 weglaten.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, wie de in artikel 19 verboden tuigen toch wil gebruiken, kan dit mits machtiging van de Executieve, volgens punt 2 van artikel 20. Hiermee holt artikel 20 artikel 19 volledig uit omdat malifide personen deze paragraaf kunnen misbruiken. Ik stel dus voor ze te schrappen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 20 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 21

Onverminderd de bepalingen van artikel 19 kan de Vlaamse Executieve in het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Gewest een regeling treffen voor het gebruik van projectielen, tuigen, toestellen of procédés ter uitvoering van de jacht, na advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud.

Overtreding van een regeling getroffen ter uitvoering van het vorige lid wordt gestraft overeenkomstig artikel 19, eerste lid.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt :

Het eerste lid vervangen door wat volgt : „Enkel de jacht met het geweer is toegestaan.”

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de

Voorzitter, dit artikel betreft de jaagtechnieken. Wij zeggen uitdrukkelijk dat de jacht met het geweer is toegestaan, maar niet het jagen in het algemeen omdat er ook andere jachttechnieken kunnen worden gehanteerd die evenzeer moeten worden gereglementeerd als de jacht met het geweer. Trouwens, de wetgever moet ook oog hebben voor de nieuwste technieken ter zake.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 21 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK VI

Bestrijding van wild

Artikel 22

Het is, op straffe van een geldboete van vijftig frank, verboden op enigerlei wijze te jagen buiten de door de Vlaamse Executieve bepaalde tijden, onverminderd het recht van de eigenaar of de grondgebruiker om jaagbaar wild dat schade toebrengt aan zijn gewassen, teelten, bossen of eigendommen terug te drijven. De eigenaar of de grondgebruiker mag zijn inwonende familieleden daarmee belasten.

Indien de eigenaar of de grondgebruiker kan aantonen dat geen andere bevredigende oplossing bestaat, kan hij het jaagbaar wild eveneens doden of laten doden onder de in het voorgaande lid vermelde voorwaarden. Het doden mag alleen gebeuren :

— door personen die voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de Vlaamse Executieve tot het verkrijgen van een jachtverlof ;

— met vuurwapens en andere door de Vlaamse Executieve te bepalen middelen, eventueel zonder jachtverlof, op voorwaarde dat de eigenaar of de grondgebruiker een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid heeft afgesloten, waarvan de waarborg gelijk is aan de waarborg opgelegd door de reglementering in-

zake de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het verkrijgen van een jachtverlof. De gebruikte vuurwapens moeten voldoen aan dezelfde voorschriften als de voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht op grond van artikel 21 van dit decreet ;

— tussen het officiële uur van zonsopgang en het officiële uur van zonsopgang ;

— na voorafgaande schriftelijke ingebrekestelling van de houder van het jachtrecht op de grond waarop de bestrijding gebeurt en na voorafgaande schriftelijke verwittiging van de ambtenaar die daartoe door de Vlaamse Executieve is aangewezen. Deze laatste kan, bij gemotiveerde beslissing, de bestrijding zo nodig beperken of verbieden.

Het gedode wild dient aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin de bestrijding plaatsvindt te worden overhandigd.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt : „In het tweede lid tegenover de derde streep op de eerste regel telkens het woord „officiële” weglaten.”

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, ik trek dit amendement in.

De Voorzitter : Op dit artikel is er eveneens een eerste amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt : In het tweede lid de tekst na de eerste streep vervangen door de woorden „door personen met jachtverlof ;”.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt : In het tweede lid na de tweede streep op de tweede regel de woorden „, eventueel zonder jachtverlof ,” weglaten.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer

Verreycken

de Voorzitter, ik stel voor de omschrijving : „door personen die voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de Vlaamse Executieve tot het verkrijgen van een jachtverlof”, te wijzigen in : „door personen met jachtverlof”. Ik meen immers dat personen die voldoen aan de voorwaarden om een jachtverlof te verwerven, daarom nog niet geschikt zijn het uit de oefenen.

Mijn tweede amendement strekt ertoe de bepaling eventueel zonder jachtverlof in paragraaf 4 van artikel 22 te schrappen. Immers, de persoon met jachtverlof die wapens gebruikt, zal zich bij elke overtreding kunnen legitimeren door een beroep op deze paragraaf omdat deze de woorden eventueel zonder jachtverlof bevat.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 22 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 23

De grondgebruiker en de personen aan wie hij daartoe de opdracht geeft mogen te allen tijde wilde konijnen vangen en doden, mits wordt voldaan aan de voorwaarden bepaald in artikel 22.

Bovendien wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve bepaald welke verdelingsmiddelen en -tuigen de grondgebruiker, in afwijking van artikel 19, mag aanwenden.

Elk beding dat strijdig is met de door dit decreet aan de grondgebruiker toegekende rechten is nietig.

De houder van het jachtrecht of zijn gemachtigde mag, indien hij voorzien is van een jachtverlof, te allen tijde, één uur voor de officiële zonsopgang en één uur na de officiële zonsondergang, konijnen op de loer schieten.

Het is verboden, behoudens machtiging van de Vlaamse Executieve, levende wilde konijnen of vossen uit te zetten, te verkopen, te kopen, te koop te stellen, te vervoeren of te venten met welk middel ook, op straffe van een geldboete van twee-

honderd frank tot duizend frank en van een gevangenisstraf van acht dagen of van een van die straffen alleen.

Met dezelfde straffen wordt gestraft degene die afsluitingen, geplaatst om het in- en uitgaan van wilde konijnen te beletten, kwaadwillig vernielt, beschadigt of daarin een opening maakt, ofwel het doorgaan van konijnen door, onder of boven de afsluitingen op enigerlei wijze vergemakkelijkt.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Dierickx en Janzegers dat luidt als volgt : Het vierde lid weglaten.

De stemmingen over artikel 23 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK VII

Wildschade

Artikel 24

De vergoeding van de belangrijke wildschade, behoudens de schade die veroorzaakt wordt door konijnen, wordt vastgesteld volgens de gewone rechtsregels.

Onder wildschade wordt verstaan : de volledige schade veroorzaakt door de dieren die behoren tot de in artikel 3 bedoelde soorten.

Op verzoek van eigenaars van gronden waarvan de aaneengesloten oppervlakte kleiner is dan veertig hectare, kan de houder van het jachtrecht van het aangrenzende jachtterrein bij afwezigheid van een minnelijke regeling, verplicht worden het jachtrecht op eerstvernoemde gronden te verwerven, zulks nadat de Vlaamse Executieve of de door haar aangestelde ambtenaar of de beheerder van de wildbeheerseenheid deze verwerving opportuun oordeelt in het kader van de doelstellingen van dit decreet en de voorwaarden heeft vastgesteld.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx

dat luidt als volgt :

Het tweede lid vervangen door wat volgt : „Onder wildschade wordt verstaan : de volledige schade veroorzaakt door edelherten, reeën, wilde zwijnen, houtduiven, konijnen, verwilderde katten, muskusratten en beverratten.”

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, ik heb al verschillende malen voor meer duidelijkheid in het jachtdecreet gepleit en gevraagd dat men in dit decreet meer realia zou inbrengen. Hier is het opnieuw hetzelfde. In het artikel staat : Onder wildschade wordt verstaan : de volledige schade veroorzaakt door de dieren die behoren tot de in artikel 3 bedoelde soorten. Dat zijn dus al die dieren, ook bij voorbeeld de bunnings, de wezels, de boommarters, enzovoort.

Uit de discussies, zowel in de Werkgroep als in de Commissie blijkt dat men in de eerste plaats dacht aan de wilde konijnen en aan de houtduif. Wij vragen waarom dat moet worden uitgebreid.

Ons amendement strekt er dus toe nominatief op te sommen welke dieren verantwoordelijk kunnen zijn voor wildschade. Ik kan mij niet indenken dat bijvoorbeeld de wilde eend verantwoordelijk zou zijn voor wildschade, gelet op haar levenswijze en op het biotoop waarin zij gewoonlijk zit. Wij stellen dus voor dat : Onder wildschade wordt verstaan de volledige schade veroorzaakt door de volgende dieren die behoren tot de in artikel 3 opgesomde soorten : edelherten, reeën, wilde zwijnen, houtduiven, konijnen, verwilderde katten, muskusratten en beverratten. Wat de verwilderde katten betreft wijs ik erop dat men het onderscheid moet maken tussen de gewone huiskat en de *Felis europaeus silvestris*, dus de wilde boskat, de enige inheemse Europese boskat. Ook de muskusratten en de beverratten zijn dieren die de jongste twee jaar het water verlaten en belangrijke schade kunnen aanbrengen in de landbouw

Janzegers

aan aardappelen, bieten en maïs.

Wij vragen dus een nominatieve opsomming om elke betwisting te voorkomen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 24 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 25

De schade veroorzaakt door wild waarop de jacht sinds meer dan vijf jaar niet meer geopend is of dat afkomstig is uit een bosreservaat of een natuurreservaat waarin de jacht door de overheid volledig verboden is, wordt vergoed door de gewestdienst met afzonderlijk beheer Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

Een proces-verbaal van plaatsbezoek dat vermeldt dat de voorwaarden die in het eerste lid worden gesteld, zijn vervuld, geldt voor de schadelijder als titel om de vergoeding van schade door voormeld Fonds te verkrijgen.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

Vervoer en handel in wild

Artikel 26

In het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Gewest is het verboden grof wild, klein wild, waterwild en de door de Vlaamse Executieve aangewezen soorten van het overig wild levend of dood te vervoeren of in de handel te brengen, behalve vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op dit wild.

Het verbod van het eerste lid slaat niet op wildpreparaten met bedoelde wildsoorten, wanneer het wild dat er in is verwerkt volledig onherkenbaar is.

De Vlaamse Executieve kan jaarlijks bepalen dat het vervoeren of het in de handel brengen van levend of

dood wild eveneens verboden is of alleen onder door haar te stellen voorwaarden is geoorloofd is in de periode vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op dit wild.

Wanneer de jacht in een beperkt gebied geopend is, kan de Vlaamse Executieve tijdens de betrokken periode machtiging verlenen tot het vervoer van geschoten wild en de voorwaarden bepalen waaronder dit vervoer mag geschieden.

De Vlaamse Executieve kan eveneens de voorwaarden bepalen waaronder het vervoer en de handel van wildsoorten of delen van wildsoorten waarvoor zij een afschotplan gesteld heeft, mogen plaatshebben.

Het is eveneens verboden aan handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs het in het eerste lid genoemde wild bij zich te houden, zelfs buiten hun woning, en het is aan iedereen verboden de genoemde wildsoorten te verbergen of bij zich te houden voor rekening van handelaars of trafikanten.

Onder de door de Vlaamse Executieve voorgeschreven voorwaarden en het door haar geregelde toezicht, is het vervoer, de opslag en de handel van diepgevroren wild geoorloofd buiten de periode vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op dit wild.

Elke overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft met een geldboete van vijftig- frank tot honderd frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 27

Het wild mag alleen worden opgespoord en in beslag genomen bij handelaars in eetwaren of wild, in eetgelegenheden, op openbare plaatsen en in openbare voertuigen.

In andere plaatsen mag het opsporen en in beslag nemen alleen dan geschieden, indien het wild er geplaatst is om in de handel te worden gebracht.

Het in beslag genomen wild wordt

door de verbalisanten tegen bewijs van ontvangst onmiddellijk ter beschikking gesteld van het dichtstbij gelegen Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn.

— *Aangenomen.*

Artikel 28

Het vervoer van het in artikel 26, eerste lid, bedoelde levend wild en van de in artikel 35, bedoelde eieren, kan in gesloten jachtijd door de Vlaamse Executieve worden toegestaan onder de voorwaarden die zij voorschrijft.

— *Aangenomen.*

Artikel 29

Het is te allen tijde en overal verboden wild uit te zetten.

De Vlaamse Executieve kan hierop met het oog op het behoud van wildsoorten, uitzonderingen toestaan na advies te hebben ingewonnen van de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en de in artikel 10, derde lid van het koninklijk besluit van 15 september 1924 tot inrichting van de officiële vertegenwoordiging van de landbouw, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 12 april 1977, bedoelde gewestelijke sectie van de Nationale Landbouwraprad. In voorkomend geval stelt zij regels op met betrekking tot het aantal en de soorten wild, alsook met betrekking tot de terreinen.

Overtreding van dit artikel evenals van de daaruit volgende besluiten van de Vlaamse Executieve worden bestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Diericx en Janzegers dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling : „Het is te allen tijde en overal verboden wild uit te zetten.

Het uitzetten van fazanten en patrij-

Voorzitter

zen dient het voorwerp uit te maken van een vergunning verleend door de Vlaamse Executieve. Deze vergunning kan niet worden verleend :

1° voor jachtterreinen waarvan het biotoop niet geschikt is voor fazanten of patrijzen ;

2° voor het uitzetten van meer dan één vogel per hectare en per jaar ;

3° voor vogels die niet vooraf werden gekeurd door een dierenarts

4° buiten de periode van 1 februari tot 31 maart.

Het uitzetten van fazanten en patrijzen is verboden vanaf 1 januari 1995."

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik spreek vanop deze tribune met de bedoeling inzake dit artikel zoveel mogelijk klaarheid te verwerven. Ik zal niet herhalen wat sommigen onder ons, en niet alleen van mijn fractie, hebben gezegd over het uitzetten van fazanten onder meer in ongeschikte jachtvelden waar deze vogels geen enkele overlevingskans hebben. Ik denk bij voorbeeld aan hoge droge bossen waar voedsel noch water aanwezig is. Andere worden met honderden tegelijk in open velden gelost waar enkel landbouwgewassen zoals bieten-, rapen- en maïsvelden te vinden zijn en waar ze niet kunnen overleven. Ik wijs er ook nog op dat in ons land jaarlijks ongeveer 1 miljoen fazanten worden gekweekt. De fazantenkwekers vertegenwoordigen dus een interessante economische tak. Van dit miljoen fazanten worden er ongeveer 300.000 door jagers uitgezet. Ik vestig er uw aandacht op, mijnheer de Minister, dat in Nederland sinds 1977 een ministerieel vergunningsstelsel van kracht is voor het uitzetten van fazanten. In 1984 waren dat nog 39.000 fazanten. Dit aantal is nu tot minder dan 15.000 gedaald. Vanaf 1992 zal in Nederland een totaal verbod gelden voor het uitzetten van fazanten.

In het licht van dit alles vragen wij u

dus aandacht te schenken aan ons amendement. Wij zijn dus ook niet zo drastisch als men zou vermoeden. Wij vragen ook niet onmiddellijk het uitzetten van fazanten en patrijzen te stoppen. Tot januari 1995 vragen wij een overgangssysteem. Indien u ons voorstel leest dan zult u vaststellen dat wij werkelijk begaan zijn met het behoud van het natuurpatrimonium. Daarom zeggen wij dat tot januari 1995 als er nog fazanten worden uitgezet, die vergunningen moeten worden verleend voor jachtterreinen waarvan het biotoop geschikt is voor fazanten of patrijzen. Dan mag slechts één vogel per hectare en per jaar worden uitgezet. Het moet dan ook gaan over vogels die vooraf door een dierenarts werden gekeurd. Vooral vragen wij, en dat zou een enorme vooruitgang zijn, mocht u dat voor de toekomst kunnen bepalen — u zult immers in 1996 onder zware druk komen te staan, dat zult u reeds hebben aanvoeld — dat het uitzetten van fazanten in de overgangperiode tot 1995 enkel mag in de maanden februari en maart en niet één maand vóór het jachtseizoen. Staat u mij toe nog enkele vragen te stellen, dan is u bijna van AGALEV af.

De Voorzitter : Uw vijf minuten zijn eigenlijk om, mijnheer Dierickx.

De heer L. Dierickx : Ja, maar het gaat om het belangrijkste artikel van dit voorstel van decreet.

Op het eerste gezicht schenkt artikel 29 voldoening. Hoe zal de Executieve echter bepalen wanneer en waar voor het behoud van welke diersoorten uitzonderingen moeten worden toegestaan ? Gaat het om het behoud van de diersoort in Vlaanderen, in een Vlaamse provincie, in een bepaalde streek of in een bepaald jachtterrein ? Daar precies ligt het addertje onder het gras. Zal het mogelijk zijn aan de Executieve te zeggen dat er op een bepaald jachtterrein geen reeën of fazanten of patrijzen meer voorhanden zijn en de toelating te vragen om deze dieren uit te zetten ? Is het de bedoeling regels in te voeren voor het behoud van de wildsoorten in Vlaanderen of zijn ze eerder bedoeld voor het behoud van de wildsoorten op bepaalde jachtter-

reinen ? Ik vrees dat het tweede het geval is aangezien de tekst van het artikel zegt : In voorkomend geval stelt de Executieve regels op met betrekking tot het aantal en de soorten wild alsook met betrekking tot de terreinen. Ik geloof dat de ontwerpers van dit artikel zeer goed wisten wat zij schreven. Zij hebben een ruime overgangperiode voorzien. Ik vrees dus dat daarna het debat niet zal worden gevoerd op het niveau van de wetgevende Kamer maar op het niveau van de drie Raden die u zult consulteren en van de Executieve.

De Voorzitter : Mijnheer Dierickx, u spreekt reeds acht minuten in plaats van vijf. Ik meen dat uw vraagstelling duidelijk is.

De heer Verberckmoes heeft het woord.

De heer F. Verberckmoes : Ik wil de heer Dierickx doen opmerken dat hij zich vergist. De overgangsregeling voor het uitzetten van wild geldt niet tot 1 januari 1995 maar wel degelijk tot de opening van de jacht in 1996.

De Voorzitter : De heer Pede heeft het woord.

De heer J. Pede : De vergelijking die de heer Dierickx maakt tussen Vlaanderen en Nederland gaat niet op. Indien hij iets van de jacht afwist, zou hij weten dat in Nederland een totaal ander systeem wordt toegepast.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 29 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK IX

Het toezicht

Artikel 30

In de uitoefening van hun opdracht mogen de overheidspersonen bedoeld in artikel 24 van de jachtwet van 28 februari 1882, het open veld, bossen, fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, kantoren, boten, bedrijfsgebouwen, stallen, stapelhuizen, stations, wagons, voertuigen en de in

Voorzitter

open lucht gelegen bedrijven betreffen.

- *Aangenomen.*

Artikel 31

Op aanvraag van de aansteller, met akkoord van de aansteller van de andere bijzondere wachters en van de provinciegouverneur en mits begeleid door de houder van het jachtrecht, mag de bijzondere wachter zich laten bijstaan door één of twee bijzondere wachters van omliggende gebieden.

De identiteit en hoedanigheid van de bijzondere wachters die bijstand mogen verlenen en de aard en de ligging van de goederen die in groepen van ten hoogste drie wachters mogen worden bewaakt, dienen op de aanstellingsakte te worden vermeld en te worden goedgekeurd door de provinciegouverneur.

Bijzondere wachters zijn wachters aangesteld door bijzondere personen zoals bedoeld in de artikelen 61 tot 63 van het Veldwetboek en in artikel 110 van het Bosdecreet.

- *Aangenomen.*

Artikel 32

De jagers mogen niet worden ontwapend, behalve in de volgende gevallen :

1. wanneer de verdachte verkleed of gemaskerd is, of weigert zijn naam kenbaar te maken of geen bekende woonplaats heeft ;
2. wanneer het misdrijf bij nacht wordt gepleegd ;
3. wanneer de verdachte bedreigingen, smaad of geweld pleegt tegen de agenten van het openbaar gezag of van de openbare macht.

- *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Bijzondere bepalingen

Artikel 33

De Vlaamse Executieve kan, ten be-

hoeve van wetenschappelijk onderzoek verricht door wetenschappelijke instellingen, universiteiten en instellingen van het hoger onderwijs buiten de universiteit of ten behoeve van het natuurbeheer, afwijken van de bepalingen van dit decreet onder de door haar te bepalen voorwaarden en toezicht.

- *Aangenomen.*

Artikel 34

De Vlaamse Executieve kan alle maatregelen treffen die zij nuttig acht voor de bescherming van alle in het wild levende vogelsoorten andere dan deze vermeld in artikel 3, evenals hun eieren, zelfs uitgeblazen, en van hun jongen. Deze maatregelen kunnen zowel op levende als op dode of geprepareerde vogels betrekking hebben.

De feiten verboden door de maatregelen getroffen op grond van het vorige lid worden gestraft met een geldboete van vijftig frank tot honderd frank.

Door de heren Dierickx en Janzegers werd een amendement ingediend dat de weglating van artikel 34 voorstelt.

De stemming over artikel 34 en het amendement hierop worden aangehouden.

Artikel 35

Op straffe van een geldboete van vijftig frank is het verboden nesten en broedsels van vogels, gerangschikt bij het wild, weg te nemen of opzettelijk te vernielen, te vervoeren of in de handel te brengen.

- *Aangenomen.*

Artikel 36

De Vlaamse Executieve kan inzake jacht en vogelbescherming alle vereiste maatregelen treffen voor de uitvoering van bepalingen die voortvloeien uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, gesloten te Rome op 25 maart 1957, uit het Verdrag tot in-

stelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's Gravenhage op 3 februari 1958, uit het Verdrag inzake de bescherming van trekken- de wilde diersoorten, gedaan te Bonn op 23 juni 1979 en uit het Verdrag inzake het behoud van wilde planten en dieren en hun natuurlijk leefmilieu, ondertekend te Bern Op 19 september 1979, en de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten. Deze maatregelen kunnen de opheffing en de wijziging van wets- en decreetsbepalingen inhouden.

- *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XI

Algemene strafbepalingen

Artikel 37

De misdrijven, in de artikelen 7, eerste lid, 9, 13, 22 en 35 omschreven, worden gestraft met een geldboete van 200 tot 4.000 frank en met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar, wanneer zij worden gepleegd door middel van een verboden wapen, wanneer de schuldigen verkleed of gemaskerd zijn of wanneer de feiten in bende of bij nacht worden gepleegd.

- *Aangenomen.*

Artikel 38

De straffen worden verdubbeld ten aanzien van de overheidsbeambten vermeld in artikel 24 van de jachtwet van 28 februari 1882 die zich schuldig maken aan één van de misdrijven bij dit decreet omschreven, zonder dat hierdoor de gevangenisstraf meer kan bedragen dan vijf jaar.

- *Aangenomen.*

Artikel 39

De misdrijven omschreven in de artikelen 7, eerste lid en 10 van dit decreet verjaren door verloop van zes maanden.

- *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 40

De overtreding van de bepalingen genomen tot uitvoering van de in artikel 36 bedoelde verdragen of akten, alsmede van de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap die van toepassing zijn op de jacht en de vogelbescherming in het Vlaamse Gewest, wordt, indien zij geen misdrijf vormt volgens andere wetten of decreten, bestraft met een geldboete van honderd frank tot tweehonderd frank wanneer het jachtfeiten betreft, en overeenkomstig artikel 34 van dit decreet wat de bescherming van vogels betreft.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XII

Wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 41

De jachtwet van 28 februari 1882 wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft, als volgt gewijzigd :

1. de artikelen 1, Ibis, Iter, 2, 2bis, 3, 4, 5, 6, 6bis, 6ter, 7, 7bis eerste lid, 7ter, 8 eerste, tweede en derde lid, 9, 9bis, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 22 eerste lid, 23, 30bis, 31 eerste lid en 31bis worden opgeheven ;

2. in het eerste lid van artikel 20 worden de woorden „artikel 4, eerste lid,” vervangen door de woorden „artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet van [. . .]” ;

3. in het tweede lid van artikel 22 worden de woorden „in de gevallen van 1” gelezen als „in de gevallen van 1, zoals vermeld in artikel 32 van het Jachtdecreet van [. . .]” ;

4. in het eerste lid van artikel 24 worden de woorden „boswachters, kantonniers, stationchefs” vervangen door de woorden „ambtenaren en boswachters van het Bosbeheer, ambtenaren van de diensten van de Vlaamse Executieve bevoegd voor het natuurbehoud” ;

5. in het tweede lid van artikel 24 worden de woorden „artikel 8, eerste en derde lid, en in artikel 10, eerste

lid” vervangen door de woorden „artikel 19, eerste en derde lid en in artikel 26, eerste lid van het Jachtdecreet van [. . .]” ;

6. in het eerste lid van artikel 26 worden de woorden „artikelen 4 en 5” gelezen als „artikelen 7 en 20 van het Jachtdecreet van [. . .]” ; in het tweede lid van artikel 26 worden de woorden „artikel 4” gelezen als „artikel 7 van het Jachtdecreet van [. . .]” ;

7. in artikel 31 worden in het tweede lid de woorden „vorig lid” gelezen als „artikel 34 van het Jachtdecreet van [. . .]” en worden na het woord „geldboete” de woorden „van vijf frank tot vijftig frank” vervangen door de woorden „van vijftig frank tot honderd frank” en worden in het derde lid na het woord gevangenisstraf de woorden „van drie dagen tot zeven dagen” vervangen door de woorden „van acht dagen tot een maand” ;

8. in artikel 31ter worden de woorden „artikel 31bis” gelezen als de woorden „artikel 36 van het Jachtdecreet van [. . .]” en worden tussen de woorden „vervolgd” en „overeenkomstig” de woorden „en gestraft” weggelaten.

— *Aangenomen.*

Artikel 42

Artikel 13 van het Veldwetboek van 7 oktober 1886 wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven.

— *Aangenomen.*

Artikel 43

De wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven.

— *Aangenomen.*

Artikel 44

Het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen wordt opgeheven.

— *Aangenomen.*

Artikel 45

Wat het Vlaamse Gewest betreft, worden in de wets- en verordeningbepalingen inzake de jacht, de vermeldingen „de wet van 30 juli 1922 waarbij het zegelrecht gesteld op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens en voor het jagen met de hazewind verhoogd wordt en waarbij een verlofbrief voor het vogelvangen met netten en een taxe op de inrichtingen van eendekooien ingevoerd wordt” en „de artikelen 184-186 van het wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen” als „het Jachtdecreet van [. . .]” gelezen.

— *Aangenomen.*

Artikel 46

Artikel 4 van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer wordt aangevuld met de volgende bepaling :

„Het MINA-fonds financiert eveneens de uitgaven voor de vergoeding van wildschade in de gevallen bedoeld in artikel 25 van het Jachtdecreet van [. . .] en van de subsidiëring van de beheerseenheden, zoals bedoeld in artikel 12 van het Jachtdecreet.”

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Dierickx dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 4 op de derde, vierde en vijfde regel de woorden „en van de subsidiëring van de beheerseenheden, zoals bedoeld in artikel 12 van het jachtdecreet” weglaten.

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, dit amendement is een logisch gevolg van ons amendement bij artikel 12 in verband met de subsidies die men zou kunnen toekennen wanneer jachtgebieden worden **samen**gelegd.

De Voorzitter : De stemmingen over

Voorzitter

artikel 46 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 47

De reglementaire bepalingen getroffen in uitvoering van de Jachtwet van 28 februari 1882 blijven geldig voor zover zij niet in strijd zijn met de bepalingen van dit decreet en zolang zij door de Vlaamse Executieve niet worden opgeheven.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XIII

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 48

Elk beding strijdig met een bepaling van dit decreet is nietig.

— *Aangenomen.*

Artikel 49

§ 1. Dit decreet treedt in werking op 1 juli 1992.

§ 2. Bij wijze van overgangsmaatregel is het in afwijking van artikel 8, § 1, eerste lid, tot 30 juni 1995 geoorloofd te jagen met het geweer op terreinen waarvan de aaneengesloten oppervlakte ten minste vijftieng hectare bedraagt.

§ 3. In afwijking van artikel 29, eer-

ste lid is het bij wijze van overgangsbepaling tot de datum van de officiële opening van de jacht in 1996 slechts verboden wild uit te zetten vanaf dertig dagen voor de opening van de jacht op dit wild en tot en met de laatste dag van de opening van de jacht.

De heer Pede heeft het woord.

De heer L. Pede : Ik vraag een afzonderlijke stemming voor de paragrafen 1, 2 en 3 van artikel 49.

De Voorzitter : Wij zullen bij elke paragraaf een afzonderlijke stemming houden. De stemming over artikel 49 wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De Voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 36 van het Reglement heeft de heer Van Grembergen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijn-

heer de Voorzitter, met toepassing van artikel 36 van het Reglement zou ik u bij motie van orde willen vragen straks aan de Raad de spoedbehandeling voor te stellen van de resolutie ingediend door de heer Luyten en mede-ondertekend door de fractievoorzitters Verhaegen, Hancké, Delys en de heer Van Dienderen in verband met Slovenië en Croatië.

De Voorzitter : Met toepassing van artikel 36 zal ik straks dit voorstel tot spoedbehandeling aan de Raad voorleggen. De stemming over deze spoedbehandeling zal plaatsvinden om 16 uur.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. Wij beginnen met de actuele vragen.

— *De vergadering wordt gesloten om 12.12 uur.*

BIJLAGEN

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 18 juni 1991

Vaste verslaggever : mevrouw O. Lefeber, Secretaris van de Commissie

— Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting over de negatieve gevolgen van de EG-richtlijn in verband met de registratie van pesticiden.

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller :

In 1963 maakte Roberte Carson wereldwijd ophef met haar boek Silent Spring. De profetie van een dode lente zonder het gezang van de vogels schokte iedereen. Ze wees terecht op de gevaren verbonden aan de overconsumptie van pesticiden.

Nochtans gebruikt nu nog de Belgische landbouw ongeveer 10.000 ton pesticiden per jaar. Landbouwgif kruipt waar het niet gaan kan, zo blokkeert terecht de Nederlandse alternatieve consumentenbond. Veel van die producten zijn op langere termijn schadelijk voor de gezondheid terwijl ook de kwaliteit van het drinkwater in het gedrang komt. De criteria die worden gehanteerd zijn te laks. Staatssecretaris P. De Keersmaeker heeft in zijn antwoord op de interpellatie van de heer Walry de volgende toetsstenen vermeld : doeltreffendheid, niet-giftigheid voor planten, geen rechtstreeks of onrechtstreekse schadelijke invloed op de gezondheid van mens en dier, geen onaanvaardbare invloed op het milieu, beschikbaarheid van ontledingsmethodes voor de residu's.

De huidige selectiecriteria worden te weinig toegepast. Ook Nederland heeft problemen met de bestrijdingsmiddelen ; ook met bestrijdingsmiddelen die al dateren van voor 1975. Het Rijksinstituut voor Milieubeheer onderzocht 150 oude pesticiden. Ten minste 25% bleken te lang in het milieu aanwezig te blijven en persistent : ze overschrijden namelijk de grenswaarde van twee maanden halfwaardetijd. Voorts bleek dat 10% een groot risico voor de visstand oplevert ; ten minste 20% voldoet volgens modelberekeningen niet aan het maximumcriterium van 0,1 microgram per liter grondwater.

In België gaan, volgens de Groenen terecht, stemmen op om het gebruik van pesticiden tegen 2000 met de helft te verminderen. De tijd dringt. Volgens een onderzoek van Test-Aankoop op 55 stalen drinkwater over gans België bleek dit jaar immers dat 7 van de 55 stalen drinkwater meer dan het toegelaten maximum reststoffen van bestrijdingsmiddelen bevat (0,5 mg/L) : in Aalst, Bastenaken, Dinant, La Roche, St.-Genesius-Rode, St.-Niklaas, Ukkel. Bovendien ontdekte Test-Aankoop sporen in 19 gevallen op 55, terwijl drinkwater er normaliter nooit zou mogen bevatten. Voor stoffen als atrazine en simazine wordt de norm soms tijdelijk overschreden en kregen de drinkwatermaatschappijen een afwijking van de norm, maar daarmee is het probleem niet opgelost. Massale investeringen in actieve koolinstallaties die micropolluenten zoals de pesticiden kunnen verwijderen worden een noodzaak.

Zo investeert AWW 1,5 miljard. Voorlopig doet dit de kostprijs van het drinkwater met ongeveer 10% stijgen. Die prijsverhoging betaalt de verbruiker en niet de vervuiler. Daarom pleitte onder meer directeur Merckx van de AWW voor een selectiever gebruik van beter maar mindere pesticiden.

Momenteel worden er in België ongeveer 375 pesticiden gebruikt. Alles pleit voor een vermindering van aantal en hoeveelheid dus, maar dit is in dit geval spijtig genoeg buiten de Europese waard gerekend.

Op 24 juni komt de Raad van Landbouwministers weer samen om te stemmen over de nieuwe pesticidenrichtlijn (Com 89, 34) ; ze beoogt een harmonisatie naar beneden van de landelijke wetten in verband met het in de handel brengen van toegelaten beschermingsmiddelen.

Voor België betekent de nieuwe richtlijn ongetwijfeld een toename van het aantal toegelaten middelen. Ongeveer 470 van de 700 middelen (de meest recente) worden immers door de Commissie als weinig problematisch beschouwd. Bovendien zullen ook vele oude middelen, waarbij heel wat problematische, opnieuw bekeken worden. Men verwacht dan ook dat door de goedkeuring van de richtlijn in België meer dan 500 middelen zullen moeten worden toegelaten en dat een aantal, nu verboden of strikt gereglementeerde producten, terug op de markt zullen komen of een uitbreiding van hun toelating zullen verkrijgen (o.a. pichloran, cybexatis).

Dergelijk voorstel gaat duidelijk in tegen het voorzorgsprincipe in verband met milieu en Volksgezondheid, een principe dat nochtans wordt erkend in verschillende internationale overeenkomsten, onder andere de Noordzee verklaringen. Bij de 700 middelen behoren er bovendien verschillende tot de lijst van prioritaire stoffen waarvan volgens de afspraken van de Derde Noordzee Conferentie de emissie met 50% moet gereduceerd worden tegen 1995.

36 middelen zijn verdacht kankerverwekkend en 67 andere middelen zijn uiterst gevaarlijk en heel gevaarlijk, respectievelijk volgens EPA en WHO. AGALEV gaat uit van het idee dat de Europese Richtlijn meer in overeenstemming moet gebracht

worden met de drinkwaterkwaliteitsdoelstellingen. Volgens ons moet u inspraak afdwingen en volgende eisen naar voren schuiven in samenwerking met uw regionale en nationale collega's bevoegd voor leefmilieu en gezondheid :

- Pesticiden, die voorkomen op de prioritaire lijst van de Noordzee Conferentie mogen door de richtlijn geen (nieuwe) efenning krijgen.
- Pesticiden die in grond- en oppervlaktewater terechtkomen mogen niet goedgekeurd kunnen worden.
- De registratiecriteria moeten naar boven worden geharmoniseerd, zodat de strengste landelijke criteria in alle EG-landen verplicht worden. Oude bestrijdingsmiddelen, die niet aan deze criteria voldoen, moeten zo snel mogelijk worden verboden.
- De richtlijn mag niet leiden tot een toename, noch van het aantal erkende middelen. Verbannen pesticiden mogen niet terug worden ingevoerd.

Nu kom ik dus tot mijn vraag om uitleg over de negatieve gevolgen van de EG-richtlijn in verband met de registratie van pesticiden : Welke maatregelen heeft U genomen in het kader van het behoud van de kwaliteit van ons oppervlaktewater en ons grondwater dat als drinkwater wordt gebruikt om het aantal toegelaten pesticiden te beperken ?

2. Antwoord van de Gemeenschapsminister

De richtlijn waarvan sprake is in ontwerpfase dit wil zeggen dat het ontwerp zeer recentelijk in COREPER of Comité des Représentants Permanents is geweest.

Uit ingewonnen informatie op deze COREPER zal deze richtlijn wellicht op 26 juni e.k. in de Raad worden goedgekeurd.

Deze ontwerp-richtlijn werd besproken op de EEG werkgroep van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu waaruit blijkt dat deze materie in het kader van de Wetten op de Hervorming der Instellingen een nationale aangelegenheid is.

De bedoelde ontwerp-richtlijn zit immers helemaal in de sfeer van de bevoegdheden met betrekking tot landbouw. Het leidt echter geen twijfel dat het gebruik van pesticiden een impact heeft op het milieu en de natuur.

Ik heb dan ook gevraagd aan de heer P. De Keersmaeker, Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, het Vlaamse Gewest te laten zetelen in de erkenningscommissie bestrijdingsmiddelen.

Op deze wijze moeten de Gewesten, welke de bevoegdheden inzake milieu en natuur hebben, het gebruik van bepaalde pesticiden om milieuhygiënische redenen kunnen beletten. Hierdoor kunnen de Gewesten ook vermijden dat er tegenspraak komt in de uitvoering van andere EG-Richtlijnen zoals onder andere van de Raad van 16 juni 1975 betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor productie van drinkwater in de Lidstaten (75/440/EEG).

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 18 juni 1991

Vaste verslaggever : mevrouw O. Lefeber, Secretaris van de Commissie

— Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting over het convenant met de Vlaamse verpakkingindustrie.

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

Traditioneel was Vlaanderen in de Belgische situatie de koploper en volgden Wallonië en Brussel met een achterstand van jaren. Die voor Vlaanderen gunstigere situatie is niet langer het geval voor de preventie van de recyclage van verpakkingsafval. Wallonië en Brussel bereiden een verpakkingenwet voor met maatregelen die de stroom verpakkingsafval aan banden leggen. Ze vragen uitdrukkelijk Vlaanderen mee te doen.

Volgens ons, AGALEV, moet Vlaanderen meedoen. Gezien de ernst van de milieuverloeding enerzijds en anderzijds het feit dat dit de enige manier is om de nationale overheid tot actie te dwingen vanuit de gezamenlijke druk uitgeoefend door de drie gewesten die het al eens zijn over een noodzakelijke kaderreglementering inzake milieu wanneer de nationale instantie niet geneigd is om op te treden, iets wat op milieuvlak spijtig genoeg te dikwijls het geval is. Anders zouden we een unieke kans missen door vast te houden aan de convenantenvorm.

Voor ons is de vorm die het geheel van maatregelen aanneemt om een milieuprobleem weg te werken ondergeschikt aan het resultaat, alhoewel vanuit onze parlementaire reflex van inspraak en mogelijkheid tot amendering we wel een voorkeur hebben voor de wetgevende activiteit van het decreet.

Het geval van de verpakkingen-convenant zien we voor Vlaanderen graag zo vlug mogelijk vervangen door een wetgeving die de twee andere gewesten voorstaan omdat het milieu er meer mee gebaat zal zijn. We begrijpen niet waarom u een minder sterke positie tegenover de verpakkingindustrie zou aannemen dan uw collega's regionale leefmilieuministers van Wallonië en Brussel. Is dit zo ? Slechts in nationale consensus zullen ze hun ambitieuzere doelstellingen kunnen realiseren. Ons Vlaams milieu vraagt die !

De wet die Wallonië en Brussel nastreven moet de volgende maatregelen omvatten

- een door de overheid opgestelde lijst van herbruikbare of recycleerbare producten ;
- een verbod om bepaalde verpakkingen op de markt te brengen ;
- verplichte terugname van verpakkingen door producenten en verdelers ;
- een verplicht statiegeld voor sommige soorten verpakking.

Streefdoel is dat tegen het jaar 2000 een 70% van de verpakkingen wordt teruggenomen.

Zoals LI Vlaanderen engageert tot verdere uitbouw van de selectieve ophaling van de verschillende recycleerbare droge fracties en dus een aanvoer garandeert en meer initiatieven belooft te nemen voor de betere afzetmarkten van de gerecupereerde grondstoffen, willen Wallonië en Brussel evenzeer meer inspanningen doen om de selectieve ophaling van verpakkingen te bevorderen door de aanleg van containerparken en de organisatie van selectieve deur-aan-deur ophalingen. Analoog aan een van de taken van de PRO stellen Wallonië en Brussel de oprichting voor van een "observatoire" dat meer informatie moet bezorgen over de verpakkingen zelf en over de verschillende verwerkingsmogelijkheden van verpakkingen. Vanuit onze milieubekommernis betreuren de Groenen dat u in uw convenant juist heeft beloofd "gelijkaardige en gelijkwaardige overeenkomst te bewerkstelligen binnen het Waalse en Brusselse Gewest." (actueel, Milieukrant nr. 7, jrg. 2, 12 april 1991). Wanneer u er in zou slagen de twee andere Gewesten inderdaad een gelijkaardige en gelijkwaardige convenant te doen aannemen zou dit voor onze Belgische verpakkingindustrie wel eens een Pyrrhusoverwinning blijken te zijn. Daardoor zouden wel eens een groot gedeelte van de Nederlandse en de Duitse afzetmarkt teloor kunnen gaan aangezien het convenant van de Nederlander Alders en de wet van de Duitser Töpfer de invoer van alle producten die niet verpakt zijn volgens hun normering verbieden. Of gaan we dan, zoals dit jaren lang het geval is geweest met de fosfaatvrije waspoeders, voor de paradoxale situatie komen te staan dat een Vlaamse Minister van Leefmilieu duldt dat onze industrie voor het buitenland milieuvriendelijkere producten op de markt brengt dan voor onze eigen streek

Dit doet men nu de tweede vraag stellen :

In welke mate is uw convenant echt een goed instrument om aan afvalpreventie te doen ? Wanneer ik uw convenant doorblader dan stel ik, met mij vele anderen, vast dat het convenant wel nauwkeurig de initiatieven op het vlak van recyclage

van grondstoffen van verpakkingsmateriaal weergeeft, maar er van voorkoming nauwelijks sprake is. Kwantitatieve preventieve maatregelen moeten voor de Belgische markt geen alternatieven zoeken voor de zogenaamde blisterverpakking, opvallende verpakking die soms drie tot vier maal groter is dan het produkt zelf ; tandpasta mag in kleine verpakkingen, navulbare verpakkingen voor wasmiddelen, wordt niet noodzakelijk ingevoerd ; geconcentreerd waspoeder mag, maar moet niet. Dit zadelt, ons Vlaanderen op met de vermijdbare afvalberg. Kortom we missen een lange lijst van concrete ingrepen die één grote besparing kunnen en moeten opleveren.

2. Antwoord van de Gemeenschapminister :

Op de eerste vraag kan ik antwoorden dat ik niet soepeler ben dan mijn collega's van Wallonië en Brussel.

Voor de beleidsvoering via overeenkomsten en overleg werd uitdrukkelijk gekozen om enkele belangrijke redenen :

1. een vrijwillig engagement garandeert beter de bereidheid tot actie en creëert een sfeer van vertrouwen ;
2. een overeenkomst is meer inpasbaar in ons sociaal-economische model waarin overleg en samenwerking belangrijk zijn. Ook voor het ecologisch herstelbeleid zal het overlegmodel blijken zeer verdienstelijk te zijn ;
3. er kunnen afspraken gemaakt en doelstellingen worden gerealiseerd die de gewestelijke bevoegdheid op vlak van reglementering overstijgen ;
4. de sector wordt geresponsabiliseerd en zal daardoor anticiperen op reglementaire initiatieven ;
5. de resultaatsverbintenissen zijn op maat, controleerbaar en desnoods aanpasbaar in functie van de resultaten en de evoluerende noden ;
6. het is tenslotte onmogelijk om voor de vele honderden soorten afvalstoffen specifieke dwingende en eenzijdige reglementeringen uit te werken.

Op intergewestelijk niveau zijn momenteel besprekingen aan de gang om ter zake een wetsvoorstel in te dienen.

Dit wetsvoorstel zal aanvullend zijn voor zaken die niet door het convenant kunnen worden geregeld.

Tevens wens ik er nog op te wijzen dat het systeem van heffingen ook op de verpakkingen van toepassing blijft.